

[1969 பிப்ரவரி 25]

5. ஆளுநரின் பேருரைமீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம். இதில் நமக்கு இன்னும் 3 மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. ஆனால், உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்குப் படி இன்னும் 4 மணி நேரம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவையை மேலும் ஒரு மணி நேரம் நீட்டித்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கும் இருந்தாலும் உறுப்பினர்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்களை 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன். 28-2-1969 அன்று பக்ரீத் பண்டிகையை முன்னிட்டு சட்டப் பேரவைக்கும், மற்ற அலுவலகங்களுக்கும் விடுமுறை விடப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பிறை ஒரு நாள் முன்னதாக, அதாவது 27-2-1969 அன்று. . . .

ஓர் உறுப்பினர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அதைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டார்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வழக்கமாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் தம்முடைய உரையில் விவசாயப் பிரச்சனை, வட்டாரங்களில் இருக்கிற குறைகள், தேச முன்னேற்றங்கள் பற்றித்தான் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். உண்மையிலே, இந்த தேசத்திலே எதுமிக அவசியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டுமோ, இந்த தேசத்தில் இருக்கிற சகல கட்சிகளாலும், சகல அசிரயல்வாதிகளாலும் எதுமிகப் பயங்கரமான கொடிய வியாதி என்று கருதப்படுகிறதோ, ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதோ, பேசப்படுகிறதோ அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இதுவரையிலே எந்த பேச்சிலேயும் வரவில்லை. இந்த தேசத்திலே மனிதனை மனிதனாக மதிக்காது, பல கொடுமைகளுக்குக் காரணமாக இருந்து வருகின்ற தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும், ஒழிப்போம் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்குத்தான் இன்றைய அரசியல் இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலே அதை ஒழிப்பதற்கு இத்தகைய திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலே நாங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம், அப்படி ஏற்படுத்தி இருப்பதற்கான இன்ன வழிகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்று எதிலும் காணப்படவில்லை. இந்த தேசத்திலே எவ்வளவு முன்னேற்றம் இருந்தாலும், எவ்வளவு வளம் கொழிந்தாலும், எத்தனை தான் கல்வித் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும், தீண்டாமை இருக்கும்வரை நிச்சயமாக இந்த தேசம் வளர முடியாது. வளராது இதை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் எந்த காரணத்தினாலேயோ அதைப்பற்றி பேசாமலேயே விட்டு விடுகிறார்கள். ஏற்கனவே 20 ஆண்டுகள் ஆட்சி

1969, பிப்ரவரி 25] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

யிருந்தும், இன்றையதினம் வேறு ஆட்சி இருந்தும் அப்பொழுதும் அந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது சாதாரண கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருந்தது, அதே நிலை தான் இன்றும் இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கீழ் வெண்மணி விஷயத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கீழ் வெண்மணி விஷயம் முற்றிலும் தூற்றுக்கு தூறு ஜாதிப் போராட்டம். அங்கு இருக்கிற மிராசுதாரர்கள், சகல கட்சிகளிலும் இருக்கிற மிராசுதாரர்கள் ஜாதி வெறி பிடித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜாதி அகம்பாவம் பிடித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள், அங்கு வேலை செய்கின்ற வேலையாட்களை, பணியாட்களை, மற்ற ஆட்களை என்ன நினைக்கிறார்கள்? ஒரு தாழ்ந்த ஜாதிக்காரன் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்னும் பச்சையாக சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு பள்ளன், பறையன் தன்னுடைய வீடு ஏறி கூலி கேட்கிறானே, அல்லது களத்து மேடு ஏறி கூலி கேட்கிறானே, அது எவ்வளவு பெரிய கேவலம் என்று நினைக்கிறார்களோ தவிர, அவன் அதிகபட்சக் கூலி கேட்பதாக நினைக்கவில்லை.

இதை மத்திய சர்க்கார் விசாரணைக் கமிட்டியில் நான் சொன்னேன். அதோடு கூட அங்கு இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி அமைத்திருக்கிற முறை இருக்கிறதே, 100-க்கு 100 அந்த வெண்மணி கிராமத்தில் அத்தனை பேர்களும் ஆதித்திராவிட மக்கள் பழங்குடி மக்கள், ஜாதி இந்துக்கள் அந்த கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இல்லை. இந்த கிராமத்தில் இப்படி ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு இது ஒரு காரணமாக இருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற சிக்கல் வீராசாமி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அதுவும் ஜாதியின் காரணமாக கொலை செய்யப்பட்டார். சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஒருவிழிப்பு உணர்ச்சி, சமூக மக்களிடத்திலே ஒரு கொந்தளிப்பு, சமூக மக்களிடத்திலே ஒரு வெறி உணர்வு ஏற்பட்டது. கூலி காரணம் என்று காட்டப்பட்டு உண்மை மறைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் ஜாதி வெறி தான் இதற்கு காரணம். இதற்கு எத்தனையோ நிரூபணங்களை நான் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், இதுமாதிரி பல நிகழ்ச்சிகள். எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் ரோடிலே பிணத்தை தூக்கிக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று மறுக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 'நாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?' என்று தயங்குகிறார்கள். ஏன் அப்படி தடுக்கிறார்கள் என்று கேட்பதற்கு கூட போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு தைரியம் இல்லை. உண்மையிலே நான் வருத்தப்பட்டுச் சொல்கிறேன். பொது ஊழியர்களாக இருப்பவர்கள் கட்சியின் பெயராலே தலையிடு செய்வது அதிகமாகிவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இப்பேற்பட்ட தகராறுகள் நடக்கின்றன.

கொரடாச்சேரியில், ஓரத்தநாடு தெருவில் அம்பேத்கார், அவர்களின் பெயரால் ஒரு பெரிய சமுதாயவெளி இருக்கிறது. நான் அங்கே போயிருந்தேன். அது ஒரு பெரிய திடல். அம்பேத்கார் பெயரால் ஒரு கட்டடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1969 பிப்ரவரி 25]

கட்டடங்களும் இருக்கின்றன. அங்கே கலெக்டர் அவர்கள் எவிக்ஷன் பண்ணவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? அந்தப் பெரிய பொது சமுதாய இடத்தில் ஆதித்திராவிட மகன், தாழ்த்தப்பட்ட மகன் பெருந்தலைவரின் பெயரால் ஒரு கட்டடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது தவறு என்று நினைக்கிறார்கள். சர்க்கார் கலெக்டரேட்டிலிருந்து எவிக்ஷனுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு கொடுமை? இந்த கொடுமை எத்தனை நாட்களுக்கு நீடித்து கொண்டிருக்கும்? இது நீடித்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்போன்று ரிசர்வ் சீட்டில் வந்த எம்.எல்.ஏக்கள் * சாதாரண ஊழியர்கள், கைகாட்டிகள், எல்லாக் கட்சியிலும் இருப்பதால் இப்பேர்ப்பட்ட பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. எங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? மற்றவர்கள் பண செல்வாக்கைக் கொண்டோ அல்லது மற்ற செல்வாக்கை கொண்டோ வந்தவர்கள். நாங்கள் எங்களுடைய ஜீவாதார உரிமையைக் காப்பாற்ற வந்தவர்கள். இன்னும் அடிமைகளாக இருக்கிற ஒரு நிலைதான் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சுயராஜ்யம் கிடைத்து 21 ஆண்டு காலமாகியும் நாங்கள் வாழ்வதற்கு வழி கிடைக்கவில்லை. பிணத்தைக் கூட சர்க்கார் ரோடில் தூக்கிக்கொண்டு போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்படி பெருந்த கொடுமை இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

வட நாட்டில் பகுத்தறிவு இல்லாத பாசரையில் வளர்த்தவர்கள் ஆட்சியில் இருப்பதால் அங்கு பலர் செத்திருக்கலாம். ஆனால், இங்கே பகுத்தறிவு பாசரையிலேயே வளர்ந்து வந்தவர்களின் ஆட்சி நடக்கும் பொழுது, இன்னும் இந்தக் கொடுமையை எத்தனை நாட்களுக்குப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? தயவு செய்து இந்த அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கூடத் தேவையில்லை. படிப்பு எங்களுக்குப் படித்துக்கொள்ள முடியும். நாங்கள் உழைத்து பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால், இந்த பயங்கரமான திண்டாடையிலிருந்து எங்களை விடுவிக்க வேண்டும். அப்படி நாங்கள் இன்னும் திண்டாடையிலிருந்து விடுபடாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? எங்களிடத்தில் கட்டுப்பாடு இல்லை. நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த உணர்வு, ஆத்திரப்படுகிற உணர்ச்சி எங்களிடத்தில் இல்லை, அந்த எண்ணம் இல்லை. காரணம் எங்களுடைய மூதாதைகள் அந்தக் குறுகிய காலத்தில் அடிமைகளாக இருந்தவர்கள். எங்களை உரைவைப்பதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உரைவைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது?

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் ஏதோ ஒருமாதிரி கண் துடைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கண்துடைப்புக் கூட இப்பொழுது குறைந்து போய்விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், தாலுகாவிலும் இருக்கிற வட்டச் செயலாளர், வட்டச்

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

செயலாளர் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஜாதிவெறி பிடித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் அதை நிரூபிக்க முடியும். பல இடங்களில் இம்மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. நான் வருத்தப்பட்டு சொல்கிறேன். நான் அம்பேத்கார் பாசரையிலே வாழ்ந்தவன் என்ற முறையிலே உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். கட்சி கொள்கையே என்னவென்று தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ காங்கிரஸ் காரர்கள் செய்த வேலையையே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் செய்து காங்கிரஸ் கட்சி தொலைந்து போய் விட்டது. அந்த நிலைமை உங்களுக்கு வரவேண்டாம். ஆகவே, ததரியமாகச் சொல்கிறேன். உங்களுடைய ஆட்சி காலத்திலேயே நீங்கள் செய்யவேண்டியது என்னவென்றால், இந்த மாநிலத்தில் தீண்டாமை என்பது ஒழிந்துவிட்டது என்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியில் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்கிறேன்.

நாகர்கோவில் தேர்தலிலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ரிசர்வ் ஸீட் கூட கிடையாது. அந்தப் பார்லிமெண்டு எரியாவில் ஒரு ரிசர்வ் ஸீட் கூட இல்லாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் சாதித்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ கொஞ்சம் சாதித்தார்கள், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டது மாதிரிதான் அது இருந்தது. யானையின் உருவம் என்ன? இந்த மாநிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் நாங்கள் இருக்கிறோம். 1½ கோடி மக்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுக்கு இரண்டு அணை, மூன்று அணைதான் வரும். போன பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட கடன் தொகை இன்னும் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்படவில்லை. நாங்கள் ஏதாவது கேட்டால், 'மந்திரி, டைரக்டர், ப்யூன் வரையில் உங்கள் ஆள் தானே' என்று கேட்கிறார்கள். இந்த டிபார்ட்மெண்டே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது; அங்கு ஒன்றும் கிடையாது. அங்கே ஒரு கமாண்டிங் அட்மினிஸ்டிரேஷன் கிடையாது. நான் ததரியமாகச் சொல்கிறேன். நிர்வாகத் திறமை உள்ளவர்கள் இந்த டிபார்ட்மெண்டில் இல்லை. போன ஆண்டு பட்ஜெட்டில் இந்த ஆட்சியில் மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கருணையோடு எங்களுக்குக் கடன் தொகை ஒதுக்கித் தந்தார்கள். அந்தக் கடன் தொகை இன்னும் முழுவதும் பட்டுவாடா செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. தேவையான நழுளுக்கள் கிடையாது, பிரிண்டு செய்யப் படவில்லை. ஸைகிளோஸ்டைல்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் எங்களை எங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள்? இந்த நிலைமை நீடித்தால் என்ன ஆகும்? ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்வது ஒன்று, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் செய்வது வேறு. கேட்டால் அமைச்சர்களைக் கேட்கும்பொழுது மழுப்பிவிடுகிறார்கள், இதைச் செய்கிறேன், அதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பச்சையாகச் சொன்னால் காக்காய் பிடிக்கிறார்கள். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. வருஷம் முடிந்து

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1969 பிப்ரவரி 25]

விட்டது. இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை. வெரிபி கேஷன்தான் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? எதற்காக எங்களுக்கு என்று ஒரு தனி நிர்வாகம்? தேவையே இல்லை. இந்த டிபார்ட்மெண்டை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டோடு சேர்த்துவிடலாம். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் நிர்வாகச் செலவிலேயே செலவழித்து போய் விடுகிறது. அங்கு ஒன்றும் இல்லை. யார் கேட்பது என்று எல்லோருக்கும் பயம். யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்று பயம். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கேட்டால், அடுத்த தடவை தேர்தலில் ஸீட் கிடைக்காது, ஸீட் கொடுக்கமாட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இங்கும் வந்துவிடுமோ என்ற பயம் வராத், தைரியமாக கேட்கலாம். கேட்பதற்கு துணிவு வேண்டும். கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் நாட்டிலுடைய ஜீவாதாரமான உரிமை மக்கள், எங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லப்படவில்லை. நாங்கள் ஒரு காலத்தில் சரித்திரத்தில் தேசத்தை ஆண்டுவந்த ஆதி மக்கள். எங்களுக்கு உள்ள உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. எங்களுக்குள்ள உரிமைகளைக் கொடுப்பதற்கான வார்த்தை ஒன்றும் இந்த உரையில் இல்லை. அடுத்து, உரையிலாவது எங்களைப்பற்றிய குறிப்பு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை யோடு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொண்டு, ஆளுநர் அவர்கள் உரையை வரவேற்று, அமர்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள், வேளாண்மை உற்பத்தி பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லும் போது, பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய அளவிற்கு உணவு உற்பத்தி குறைக்கூடிய நிலை பற்றிய ஐயப்பாட்டைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, இன்றையதினம், அநேகமாக தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக, மற்ற எல்லா மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் பெரிய வறட்சி நிலை ஏற்பட்டு தமிழக அரசு நிவாரண வேலை செய்ய வேண்டிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட, சில பகுதிகள் மானம் பார்த்த பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக, திருத்துறைப் பூண்டி தாலுகாவில் வேதாரண்யம் பகுதியில் பயிர்கள் காய்ந்து விட்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு நிவாரண வேலை செய்யவேண்டியது அவசியமாகி இருக்கிறது. தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக 50,000 ஏக்கர் இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்கள் காயும் தருவாயில் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள், மிக்க தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வரி வஜா, கடன் ஒதுக்கி வைப்பு போன்ற காரியங்களைச் செய்து அவர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நிவாரணம் வேலை செய்யும்போது, எங்களுடைய ஆலோசனைகளையும் கூற விரும்புகிறேன்

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

எந்தெந்த மாவட்டங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம், குளங்கள், ஏரிகள் போன்றவை மராமத்து வேலை செய்து நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். கிணறுகள் தோண்டி அந்தக் கிராமங்களில் நிவாரண வேலை செய்ய வேண்டும். நியாய விலைக்கடைகள் திறந்து நிவாரணம் கொடுக்கும் அளவிற்கு வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும். நியாய விலையில் தானியங்கள் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் உடனடியாகச் செய்ய வில்லை என்றால், மிகப் பெரிய கஷ்டங்களுக்கு அந்த மக்கள் ஆளாக நேரிடும் என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பயிர்ப் பாதுகாப்பு புற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களில், பயிர் கொல்லி பூச்சி மூலம் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்கவென்று அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு பெரு முயற்சி எடுத்து, விமான மூலமாக பூச்சி மருந்து தெளித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்போது அதற்காகும் செலவை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி வசூல் செய்யாமல், இனாமாகவே செய்தால் நலமாக இருக்கும். இப்போழுது மனிதர்களுக்கு, மலேரியா போன்ற வியாதிகளைத் தடுக்க, மலேரியா தடுப்பு முறைகளை அரசாங்கமே ஏற்றுச் செய்வது போன்று, இந்தச் சலுகைகளையும் விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுடைய பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்கும் முறையில் அவர்களிடமிருந்து செலவை வசூல் செய்யாமலிருக்க வேண்டும். இப்போழுது புதிய புதிய வியாதிகளெல்லாம் வருகின்றன. அதிகாரிகளுக்கே அவை என்ன என்று புரிவதில்லை.

மற்றொன்று, எந்த எந்த காலத்தில், என்னென்ன பயிர்கள் சாகுபடி செய்யலாம், எவ்வாறெல்லாம் புதிய ரகம் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் மிகத் தெளிவாக விவசாயிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும். அதற்காக இன்றையதினம், வானொலியில் நேரம் ஒதுக்கி, எந்த எந்த இடத்தில் புதிய ரக விதைகளை, பாதகம் ஏற்படாமல் விவசாயம் செய்யலாம் என்பதையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும். அம்மாதிரி தெளிவான நிலை இல்லாததால்தான் சி.ஓ. 29 என்கிற நெல்லை விவசாயம் செய்யச் சொல்லி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சி.ஓ. 29 என்கிற விதையை எவ்வாறு பாதகம் இல்லாமல் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதை தக்க முறையில் எடுத்துச் சொல்ல

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: சி.ஓ. 29 பயிரிடுவதால் கடைசி மாதங்களில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும். ஆகவே, ஏ.எஸ்.டி. 5, சி.ஓ. 32 என்ற இரண்டு ரக விதைகளை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்ததோடு அல்லாமல், அந்த விதைகளையும் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய ஊக்கமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசி மாதங்களில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலும், இந்த விதைகளை உபயோகித்தால் பாதகம் ஏற்படாது.

[1969 பிப்ரவரி 25]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்தக்காலத்தில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக விவசாயிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான். அதைத்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஐ.ஆர். 8 போன்ற தானியம் மிக நன்றாக விளைகிறது. ஆனால், அம்மாதிரியான ஆலோசனைகள் தஞ்சையில் சொல்லப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தில் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வடிகால் வசதி உள்ள பகுதிகளில் ஐ.ஆர். 8 சாகுபடி செய்யலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பாக்கிரியா வியாதி வந்து, பயிரிட்ட நிலங்களில் மட்டுமல்லாமல், சுற்றியுள்ள நிலங்களிலும் அந்த வியாதி பரவி, காற்றிலே பரவி, தண்ணீரின் மூலம் பரவி, பயிர்கள் கெடும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒன்று கூடி, வடிகால் வசதி உள்ள பகுதிகளில் மட்டுமே இந்த ரகம் சாகுபடி செய்யப் பட்டவேண்டும் என்று, இப்பொழுது, வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலத்தில் ஒரு பகுதி, கோவையில் ஒரு பகுதி இங்கெல்லாம் ஐ.ஆர். 8 என்கிற நெல் சாகுபடிக்கு வந்திருக்கிறது. தஞ்சையில் நடைமுறைக்கு வராததற்குக் காரணம், அங்கே வடிகால் வசதி இல்லாததால், பாதகம் ஏற்பட்டது. வடிகால் வசதியுள்ள பகுதிகளில் ஐ.ஆர். 8 சாகுபடி செய்து நல்ல ஆதாயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளுக்கும் தெரியும், சர்க்காரும் உணர்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் சொல்வது சி.எம்.பி ஏரியாவில் இந்த வருஷம் ஐ.ஆர். 8 விவசாயம் செய்ய அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, கொள்முதல் பற்றிச் சொல்லும்போது, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வறட்சியை மனத்தில் கொண்டு, கொள்முதலிலே தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். அரசின் தேவை முழுவதையும் கொள்முதல் மூலம் செய்ய வேண்டும். எந்த விதமான தயவு தாட்சண்யமும் காட்டக்கூடாது. அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பி இருந்தால், அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு கொள்முதல் செய்து, பெரிய பெரிய நிலப் பிரபுக்களை விட்டுவிட வேலை செய்கிறார்கள். சர்க்காரை ஏமாற்றி, அந்தப் பிரபுக்கள் அதிக நெல்லைப் பதுக்கிவைத்து, அதிக விலைக்கு பின்னால் விற்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் நிலம் எந்த நபருக்கு இருந்தாலும் அவரிடம் செலவுக்குப்போக, மீதம் உள்ள நெல் அத்தனையையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு, சி.ஓ. 25, சி.ஓ. 27 போன்ற ரக நெல்களுக்கு விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை சர்க்கார் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்வெண்மணியில் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைகளை சபையிலே பல்வேறு அங்கத்தினர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில், நிலப் பிரபுக்கள் அட்டகாசம் உச்ச நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. நிலப் பிரபுக்கள் புதிதாக ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல் உற்பத்தி

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

யாளர்கள் சங்கம் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லப் போனால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த, சுதந்தரக் கட்சியைச் சார்ந்த நிலப் பிரபுக்கள் அதிலே அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இந்தச் சங்கம் ஆரம்பித்து பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட தவறான காரியங்கள் செய்ய தூண்டிவிடப்பட்டு, அதிகாரிகளுடைய கூட்டுச்சதியோடு நடந்திருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் அந்த மாவட்டத்தில், அமைதி குலைந்திருக்கிறது, சட்டம் அமுலில் இல்லை என்றெல்லாம் கூக்குறலைக் கிளப்பி விட்டார்கள். அதை எல்லாப் பத்திரிகைகளும் எழுதினார்கள். அதற்குப் பதில் கொடுக்கும் முறையில், போலீஸ் தலைமை அதிகாரி, ஐ. ஜி. எங்களுக்கு நிலைமை நன்றாகத் தெரியும், சம்பவங்களை கவனித்து வருகிறோம் பாதுகாக்கும் முறையில் எங்களுடைய சகல சாதனங்களும் இருக்கின்றன என்று பதில் அறிக்கை விட்டார்கள். தங்களுக்கு நிலைமைகள் தெரியும் என்றால், முன் கூட்டியே தெரியும் என்றால், அவர்கள் ஏன் காலத்தில் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இம்மாதிரி தடுப்பதற்கு முதலிலேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால், இம்மாதிரியான அசம்பாவிதங்கள், உயிரோடு கொளுத்தப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான வேலைகள் நடந்திருக்காது. இதிலே அதிகாரிகள் அகிரத்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஆதரவாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தக் கொடுமைகளையெல்லாம் இன்றையதினம் நிலப்பிரபுத்துவம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. தங்களுடைய அடக்குமுறை மூலமும் அட்டகாசத்தின் மூலமும் நிலப்பிரபுத்துவம் இன்றையதினம் தங்களைப் பாதுகாக்க முற்படுகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளை நசுக்கி விட வேண்டுமென்ப தற்காக தீய சக்திகள் கொடுமையான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயம் என்ன என்று ஒன்றுமே தெரியாதவர்கள், நிலத்திற்கும் தங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லாதவர்கள் எல்லாம் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிக்கொண்டு காட்டுமிராண்டித் தனமான செயல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம் என்ற பெயரால் ஒரு சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நிலப்பிரபுக்கள் எல்லோரும் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கம் தீமையான சட்ட விரோத காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. தவறான காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் சங்கத்திலிருந்து அரசியல் கட்சிகள் வெளியேற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டொரு தினங்களுக்கு முன்கூட அரிசன விவசாயிகள் தொல்லைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைத் தயார் செய்து, மத்திய அரசுக்கு திட்டக் குழு மூலமாக இந்த அரசு அனுப்பியிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1969 பிப்ரவரி 25]

மாநிலத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக 624 கோடி ரூபாய் தேவை என்று இந்த அரசு கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்டக் குழுவோ 201 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதியானது. தமிழகத்தில் மூடிக் கிடக்கும் பஞ்சாலகளைத் திறக்க வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றால், இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான நிதியை மத்திய அரசு ஒதுக்கிக் கொடுத்தாக வேண்டும். தேவையான நிதியைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு போராடியாக வேண்டும். திட்ட ஆணைக் குழு நம்முடைய திட்டத்தைக் குறைத்தாலும், நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யுமளவுக்கு வேண்டிய நிதியைப் பெறுவதில் நாம் உறுதியாக நின்று பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான சகல விதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு தமிழக மக்கள் ஆதரவு தருவார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கு வைத்திருக்கும் ரகசியக் குறிப்புகளை ஒழிப்பது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு இந்த ரகசியக் குறிப்பு முறையை எடுத்துவிட வேண்டும். அப்போது தான் அரசாங்கப் பணியாளர்கள் மிகுந்த உற்சாகமாக தங்கள் பணிகளைச் செய்வதற்கு ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். கேரள அரசு ரகசியக் குறிப்பை எடுத்துவிட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமே வேலையில்லாத நிலைமை அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் விவசாயத் தொழிலில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குப் போதிய வருவாய் கிடைக்கவில்லையென்ற நிலையில் அவர்கள் போராட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே, படித்த இளைஞர்கள் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லையே என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துப் பார்த்தால், இந்த நிலைமை இன்னும் மிகப் பயங்கரமாக வளர்ந்து விடும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். வளர்ந்து விடுகின்ற நிலைமையைத் தீர்க்க முடியுமா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. மேலும் வளர்ந்தாலும் அச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. வருங்காலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கும்போது மிகத் தீவிரமாக எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கும் வகையில் நாம் காரியங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும். படித்தவர்கள் மத்தியில் வேலை செய்வது என்பது கௌரவக் குறைச்சல் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்யாமல் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. படித்தவர்கள் எல்லாம் எழுத்து வேலை ஒன்றைத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தால் இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அரசாங்கம் மட்டும் அல்ல, வேறு எந்த அரசாங்கமும் தீர்க்க முடியாது. படித்தவர்கள் சரியான உழைப்பை மேற்கொண்டால்தான் இந்த நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க முடியும், பல கிட்டடங்களை அப்போதுதான் மேற்கொள்ள முடியும். இப்போதுள்ள உடனடிப் பிரச்சினை என்னவென்றால் நிலங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்து, நிலத்திலிருந்து வருவாயைப் பெருக்குவதுதான். விவசாயத்தில் பழங்கால முறைகளை அனுசரித்து விவசாயம் செய்வது சாத்தியம் இல்லை. படித்த இளைஞர்கள் நவீன இயந்திரங்களை உபயோகித்து புதுமுறையில் சாகுபடி செய்தால் விளைச்சல் பெருகும். புதுப் புது நவீன இயந்திரங்களை விவசாயக் தொழிலில் புகுத்துவது படித்த இளைஞர்களைப் பொறுத்த விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலுள்ள நிலம் மழையை நம்பியிருக்கின்ற வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றது. இப்பொழுது மழையை நம்பி ஒரு போகம்தான் சாகுபடி செய்ய முடிகிறது. பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை நவீன இயந்திரங்களின் மூலமாக வெளியே கொண்டுவந்து, ஒரு போகம் நடக்கும் சாகுபடியை இரண்டு போகம், மூன்று போகம் என அதிகப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க முறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முதலாவதாக அரசாங்கம் பத்துப் பன்னிரண்டு சுகிரை வேகம் கொண்ட டிராக்டர்களைச் செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கத் தரப்பிலே அமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, உழைத்து வேலை செய்வதற்கு நம்மிடத்தில் அடிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அப்படி அடிகள் இருக்கும் நிலையில் நிலங்களைத் தரிசாக விட்டுவைக்கக் கூடாது. பட்டா நிலங்கள்கூட சாகுபடி செய்யப் படாமல் விட்டுவைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்து எழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் நல்ல விளைச்சல் ஏற்படும். தரிசு நிலத்தை ஏழை விவசாய மக்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தர வேண்டும். இதற்காக 'நில அபிவிருத்திக் கார்ப்பொரேஷன்' ஒன்றை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு வாயக்கான நிலங்களைப் பங்கிட்டுத்தர வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களையும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய, விளைநிலமாக மாற்றுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்போது, கூடிய விரைவில் அந்த நிலங்கள் சக்திவாய்ந்த நிலப்பிரபுக்களின் கைக்கு மாறிவிடுகின்றன. அப்படி நேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நில அபிவிருத்திக் கார்ப்பொரேஷனில் பராமரிப்பில் நிலப்படை ஒன்றை வைக்க வேண்டும். இப்படியாகச் செய்வதன்மூலம் விவசாயத் தொழிலை மேம்படுத்துவதுடன் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி ஏற்படும். அரசாங்கம் விவசாயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1969 பிப்ரவரி 25]

“அடுத்தபடியாக தஞ்சை மாவட்டத்து விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது. கூலிப் பிரச்சினை என்று நீங்கள் கருதிவிடலாம். அங்கே கூலிப் பிரச்சினை மட்டும் இருப்பதாகக் கருதவில்லை. வாழ்க்கைப் பிரச்சினையும் அதில் கலந்திருக்கிறது. விவசாயக் கூலிகளுக்கு நடவு, அறுவடைக் காலங்களில் மட்டும் தான் வேலை கிடைக்கிறது. அந்த நாட்களில் கிடைக்கிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு வருடம் பூராவும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் பட்டினியாக இருக்க நேரிடுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் சிறுகுறு நிலச்சுவான்தார்கள், ‘விவசாயிகள் ஆறு படி கொடு, ஏழு படி கொடு என்று கேட்கிறார்களே, இப்படியே கொடுத்துக்கொண்டு போனால் அவர்கள் ஏழு படி, எட்டு படி என்று மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொண்டே போவார்கள். இது ஒரு சமரசத்தில் போய் அடங்கிவிடும் என்று கூறுதற்கில்லை’ என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு ஏற்பட்டிருப்பது சாதாரண கூலிப் பிரச்சினை அல்ல, சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சினையாகும் என்பதை இந்நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நிரந்தர வருவாயைத் தேடிக் கொடுக்கும் வாழ்க்கையை அவர்களுக்கும் நாம் தர வேண்டும். விஞ்ஞான, நாகரிக வளர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல வருவாய் தரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(திரு. தோ. மு. நல்லசாமி தலைமை)

நடவு பத்து நாட்கள், அறுவடை பத்து நாட்கள் என்று இருந்தால், அவர்கள் அதிகப்படியான கூலி கேட்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எந்த நிலைமை வந்தாலும் அவர்களுக்குப் போதிய வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து, வருவாயைப் பெறக் கூடிய சூழ்நிலைமையை நாம் உருவாக்கியாக வேண்டும். இந்த நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருந்து வருகிறது என்ற நாம் கருதிவிட முடியாது. அதை அடிப்படையாக கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு சரியான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முற்படவேண்டும். பொதுவாக, நாட்டின் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். உற்பத்தி பெருகுவதற்கு ஏற்ற முறையில் நிலத்தில் உழைப்பவர்களுடைய வருவாயும் பெருக வேண்டும். இந்த இரண்டுக்கும் குந்தகம் இல்லாத முறையில் செயல்பட வேண்டும். பெருநிலம் இருந்தால்தான் அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற கருத்து மிகத் தவறானது. ஜப்பான் நாட்டில் 3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்கூட மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நம் நாட்டிலே ஒரு கோளாறு இருக்கிறது. சிறு சிறு நிலம் உடையவர்கள் என்றாலும் அவர்களுடைய நிலம் பலப்பல பகுதிகளில் சிதறுண்டு கிடக்கிறது. சிதறுண்டு நிலங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்துக் கொடுத்தாலொழிய தஞ்சாவிலேப் பண்ணிலொழிய நவீன முறையில் சிறப்பாக சாகுபடி செய்வது என்பது இயலாத காரியமாகும். சிதறுண்டு

1969 பிப்ரவரி 25], [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிடக்கும் நிலங்கள் அங்கங்கே ஒன்று சேர்க்கப்படுவதுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இது மிகமிக அத்தியாவசியம். இதைக் கண்டிப்பாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன? எங்கே இதன் அடிப்படைக் கோளாறு இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டாகவேண்டும். இதன் அடிப்படை தெரிந்தால்தான் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு சரியான யோசனை தோன்றும். நேற்றையதினம் திரு. சங்கரய்யா பேசிய போது கிரிமீனல் வழக்குக்கு பாதிதம் இல்லாத முறையில் இருந்தால் இதன் அடிப்படைக் கோளாறுபற்றி பேசப்படுவதில் தங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால் இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன, குறைகள் என்ன என்பதை நிதிவிசாரணையின் மூலம் வெளிப்படச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பக்கத்தில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் அவைகள் சிறக்கப்படும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. பலர் வேலையில்லாது திண்டாடுகிற துர்பாக்கியமான நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு அரசு என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுக்கவேண்டுமோ, அவற்றை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். எடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வேலையில்லாது திண்டாடுகின்றன. இதற்கு ஏதாவது உடனடியாக பரிகாரம் தேடியாகவேண்டும்.

அடுத்து தாய் நிர்வாக அமைப்பை நாம் கொடுப்பது கீழே இருந்து மேல்வரைக்கும் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். லஞ்ச ஊழல் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இந்தச் சபையில் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் ஏதோ குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை.

“கழிபெரும் கண்ணோட்டம் செய்யார்—கருவியிட்டாற்றுவார், புண் வைத்து முடார் பொதிந்து.”

என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. புண் இருக்கிறது என்றால் அதை மூடி வைத்திருக்க முடியாது. திறந்து ஆப்பரேஷன் செய்யத்தான் வேண்டும். ஆகவேதான் லஞ்சம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை இந்தச் சபையில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இது மேலும், மேலும் பெருசாமலாவது இருக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். மக்களது ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை நான் உணர்கிறேன். ஆகவே, அங்கங்கே அதிகாரிகள், மக்கள், உறுப்பினர்கள் கொண்ட குழுக்களை

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1969 பிப்ரவரி 25]

அமைத்து—சர்வ கட்சி கொண்ட குழு அமைத்து பொது நிர்வாகங் களில் நடைபெறுகிற செயல்களைக் கண்காணிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகும் தள்ள மார்க்கெட் இருக்கத்தான் செய் கிறது. கள்ளக்கடத்தல் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக் கிறது. ரொம்ப வேடிக்கை என்னவென்றால் அதிகத் தவறு செய் கின்றவர்கள்தான் இன்றைக்கு பொது மக்களால் மிகவும் நல்ல வர்களாகப் போற்றப்படுகிறார்கள். ஆட்சியினர்களையும் ஆட்டி வைக்கிறார்கள். அத்தகைய சமூக விரோத சக்திகளைத் தூர விலக்கி வைத்தாக வேண்டும். அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் மக்களிடத்தில் அவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நம்முடைய போலீஸ் படையில் உள்ள சமூகவிரோத சக்தியுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களின் லிஸ்டு ஒன்றைத் தயார் செய்வது ஒன்றும் அரசுக்குக் கஷ்டமில்லை. உடனடியாக சமூக விரோத சக்திகளை ஒடுக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் இந்த ஆட்சியையும் சிறிது நாளில் குறை சொல்லக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை வரும். ஆகவே, அரசு இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஒரு இலாக்காவுக்கும் இன்னொரு இலாக்காவுக்கும் போதுமான கோவார்டினைஷன் இல்லை. அதை ஏற்படுத்தியே தீரவேண்டும். குறிப்பாக பூமியில் உள்ள தண்ணீரை மேலே கொணர்வதற்கு போர்வெல் வைக்கிற காரியங்களில் அரசு தீவிர கவனம் காட்டி வருகிறது. விவசாய இலாகாவுக்கு துளை போடுகிற அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பட்டுக் கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், எழுபது என்பது கிணறுகளுக்கு மேல் போர்வெல் போட்டு, இரண்டாண்டுகள் ஆகி விட்டன. ஆனால் ரெவின்யூ இலாக்கா லோன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கிணறுக்கு நாலாயிரம் ஐந்தாயிரம் என்று செலவு செய்து கிணற்றுக்குள் பைப் வைத்து என்ன பயன்? ஆகவே கடனைக் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பையும் விவசாய இலாக்காவினிடத்திலேயே கொடுத்துவிட்டால் சுலபமாக இருக்கும். இலாக்காவுக்கு இலாக்கா ஒரு கோவார்டினைஷனை ஏற்படுத்தவும் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு மதுவிலக்கு எப்படி அமல்படுத்தப்படுகிறது என்று நான் கேட்கிறேன். குடிக்கிறவன் குடித்துக்கொண்டதான் இருக்கிறான். குடிக்கிற பழக்கம் குறைந்துவிட்டது என்று சொல் வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தண்ணீர் நிறைந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் பதநீரைக் காய்ச்சினால் என்ன கிடைக்கும்? அதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கே பதநீர் காய்ச்ச அனுமதி கிடையாது என்பதும் நியாயமாகாது. சென்னையில் பதநீர்

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

காய்ச்ச தென்னை மாத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பது என்ன பயன்? தென்னை மாத்தில் கள்தான் கிடைக்கும். ஆகவே வெல்லம் காய்ச்ச என்று தென்னை மாத்திற்கு எல்லாம் அனுமதி வழங்குவது சரியானதாகாது. மதுவிலக்குச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமல்நடக்க தக்க ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து புறம்போக்கு நிலங்களுக்குப் பட்டா வழங்க ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளைப் போட்டாக வேண்டும். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா இருக்கிறது. சாகுபடியாகக் கொண்டிருக்கும் நிலம் ஒரு மாதத்திற்கு 60 பட்டா கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தாலும் வருடத்திற்கு எழுநூறு, எண்ணூறுதான் கொடுக்க முடியும்? பத்தாயிரம் ஏக்கராவை பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களில் கொடுக்க வேண்டுமா? ஆகவே உடனடியாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலங்களின் அளவுக்குத் தக்கபடி ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளைப் போட்டு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முன்னால் பேசிய திரு. அ. கே. சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சி.ஓ. 29 போடும்படியாக விவசாய அதிகாரிகள் பெரிதும் சிபார்சு செய்தார்கள். பரவலாக எல்லாவிடங்களிலும் போட்டோம். ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மூட்டைகட்ட விதியாயில்லை. இதை யார் சிபார்சு செய்யச் சொன்னார்கள்? இதைப்பற்றி எப்படி ஆராய்ச்சி செய்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். நமக்கு உற்பத்தி பெருகுவது அவசியமென்றாலும்கூட, அவசர கோலமாக ஏதாவது செய்துவிட்டால் அது பாதகத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எந்த எந்த விதைகளை எந்த எந்தப் பகுதிகளிலே, எந்த எந்த சீசன்களிலே போட வேண்டுமென்று நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் அதைச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போறுத்தவரையில் சி.ஓ. 29 விதையால் பெருநஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்படி இனிமேல் ஏற்படாமல் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், வேகமாகச் செய்யவேண்டும். அதே நேரத்திலே நிதானமாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நல்ல முறையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், இந்த கவர்னர் உரையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது இந்தியக் கண்டத்தின் சிறந்த தலைவர்களில் ஒருவரான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்காக நான் முதற்கண் என்னுடைய வணக்கத்தையும் மரியாதையையும் செலுத்திக்கொண்டு அன்னார் அன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1969 பிப்ரவரி 25]

இந்த உரையில் இருக்கிற சில விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக இரண்டு வருஷமாகவே பரவலாக இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் (Industrial development) கொஞ்சம் மந்தமாக இருக்கிறது. தி.மு.க. சர்க்காரில் என்ற ஆவலாதி இருக்கிறது. அந்த ஆவலாதியைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும். அதற்கு முக்கியமான ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உண்டுபண்ண வேண்டும். அதாவது எப்பொழுது பார்த்தாலும் தேசிய மயம் தேசிய மயம் இன்னும் என்னவெல்லாமோ சொல்கிறார்களோ அந்த அபத்தங்களை யெல்லாம் கட்டி வைத்துவிட வேண்டும். ஏற்கனவே இந்தியாவிலேயே ஒரு ஸ்டேபிள் கவர்ன்மெண்ட் சிங்கில் பார்ட்டி கவர்ன்மென்ட் Single Party Government என்று நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பேருமையாகச் சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. புதிதாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க நினைக்கும் தொழிலதிபர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் இந்தச் சர்க்காரை நம்பித்தான் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் நீங்கள் தெளிவாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். சோஷலிஸம், கம்யூனிசம் என்றெல்லாம் இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டு மீட்டிங்குகளிலே அப்படிச் செய்கிறோம் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று ஆப்பளாஸ் வாங்குவதற்காகப் பேசிக்கொண்டு போனது ஒன்றும் சரிப்படாது. முன்பு Law Minister ஆக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது Industries Ministers ஆகவும் ஆகியிருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 18-ம் தேதி அவர்கள் கன்னிமாரா ஹோட்டலில் பேசியிருக்கிறார்கள்.

The Industries Minister Thiru S. Madhavan yesterday frankly told financiers and entrepreneurs not to worry much about Government's policy statements made from time to time for political reasons but to go ahead with the new ventures and expansion of the existing ones.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள், ஹிந்து. மெயில் இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளை மட்டும் படித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மற்றப் பத்திரிகைகளையும் படித்தால்தான் தெளிவாக நான் என்ன பேசியிருக்கிறேன் என்பது தெரியும். அவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான பகுதியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பாதகமான பகுதியை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். நான் சொன்னது. . . .

Don't bother about political theories and theses of political parties but take note of the economic policies of Government that will help development of the country.

என்பதுதான்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: விளக்கத்திற்கு நன்றி. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஆதரித்து ஒட்டுப் போடுகிற ஆள். நான் குறை சொல்லிப் பேச வானில்லை.

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

கம்யூனிஸ்ட்கள் மனப்பான்மை, அந்த மனப்பான்மை, இந்த மனப்பான்மை என்றெல்லாம் சொல்லி அதனால் தொழில் நடத்துகிற ஆட்கள் போய்விடக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. என்பதால் சொன்னேன். தொழில் மந்த நிலையை நீக்கி வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கக்கூடிய முயற்சியில் இந்த மந்திரிசபை ஈடுபட வேண்டும். இந்த மந்திரிசபை, முன்னால் இருந்த மந்திரிசபை நன்றாகத்தான் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது, அதைப்போல் நன்றாகத்தான் இயங்க ஆரம்பித்து இருக்கிறது என்பதற்கு அறிகுறியாக மந்திரிசபை விஸ்தரிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான்கு அடிக்கடி கூட்டங்களில் பேசும்பொழுது சொல்லுவேன், இந்த மெட்ராஸ் (Madras) மந்திரிகள் மிகவும் பேராசை பிடித்த ஆட்கள், எல்லா போர்ட் போலியோ (Portfolio) க்களையும் அவர்களே, பைல்கள் குவிந்தாலும் பரவாயில்லை என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், இன்னும் நாலு பேர்கள் போட்டால் என்ன என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மற்ற சான்றுகளிலே 3 எம்.எல்.ஏக்களுக்கு ஒரு மந்திரி. அது என்ன மந்திரிசபையோ கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். அந்த மந்திரிசபையைப் பார்த்தால் வாந்தி எடுக்க வரக்கூடாது. ஏதோ 18 கட்சிகள் இருக்கின்றனவாம், நல்ல வேளையாக 120 கட்சிகளாக இல்லை. இது என்ன ஜனநாயகமோ, கருமம். ஆகவே இந்தப் புதிய மந்திரிசபையைப் பொறுத்தவரையில் நம் முடைய புதிய முதலமைச்சர் தலைமையில் உள்ள மந்திரிசபையில் 11 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ராஜ்யுள்ள இலக்கம் அது. ஆகவே மந்திரிசபை நல்லமுறையில் அமைந்திருக்கிறது.

இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் சம்பந்தமாக திட்டக் கமிஷன் மெம்பர் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களைப் பார்த்துக் கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் பேசியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு, நல்ல மனுஷன் அவர், அவர் மூலமாகத் திட்டக் கமிஷனிலிருந்து தென் இந்தியாவுக்கு குறிப்பாக தமிழ் நாட்டுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய தயாராக இருப்பார்கள். பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இங்கே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் மாதிரி அல்ல அவர். அவர் வேறு

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இங்கேயுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் பற்றிச் சொன்னதை அவர்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும் அவர்கள். இங்கே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் விரிந்து கொஞ்சம் சுருங்கிச் செல்பவர்கள். அது ஒரேடியாக விரிந்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். அவர்களுடைய ஆலோசனையின் பேரில் இந்த மூன்று வருட காலத்தில் நல்ல முறையில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். டெவலப்மெண்ட் வேலைகளையும் நடத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்டு

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1969 பிப்ரவரி 25]

மனப்பான்மை என்று சொன்னது—இப்படி இருக்கிற புண்ணிய வாளர்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று ஏதாவது வோட்டுக்காக பேசி நாட்டைக் குழப்பி, 2 அல்லது 3 கட்சிகள் இருக்கக்கூடிய அரசியல் முறையை நாட்டிலே இல்லாமல் செய்துவிட்ட புண்ணிய வான்களையா—அது வளர்ந்து நாட்டிலே ரொம்பவும் துன்பங்கள் வர ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதற்காகத்தான்.

கம்யூனிஸ்ட் மனப்பான்மை என்று சொல்லும் அதே சமயத்தில் இங்குள்ள கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களைப்பற்றி ரொம்ப உயர்ந்த அபிப்பிராயம் உள்ளவன். அவர்கள் நன்றாகப் படித்தவர்கள், இந்த நாட்டின் சுய ராஜ்யத்திற்காகப் பாடுபட்ட தியாகிகள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு கட்சியை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் எதையாவது நாலேச் சொல்லி காரியம் பண்ண வேண்டியிருக்கின்றது.

திரு. என். சங்கரய்யா: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது கொள்கைகரினடைய அடிப்படையில் பேசாது கட்சியை நடத்த எதையாவது நாலேச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அவதூறு செய்வதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அவதூறுகளை இந்த மன்றத்தில் கூறுவது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றித் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: இதை எதற்காகச் சொல்ல வந்தேன் என்று சொன்னால் கீழ்த் தஞ்சையில் நடைபெற்ற சமீபகால சம்பவங்களைப் பொறுத்துத்தான். பொதுவாகக் கூலித் தகராறு, விவசாயிகள் கிளர்ச்சி என்பது நாலேந்து வருஷ காலமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் வந்த பிறகு அது கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் முன்னால் 2 பேராக இந்த மன்றத்திலிருந்தவர்கள் தற்போது 13, 15 என்ற அளவுக்கு இருப்பதுதான் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய நண்பர்கள் கூட்டு அடிப்படையில் வந்துள்ள காரணத்தால் கொஞ்சம் வேகமாக வேலைகள் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கூலித் தகராறு என்று ஒன்றும் கிடையாது. 'நிலப் பிரபுக்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். லாண்ட் சிலிங் (Land ceiling) வந்த பிறகு நிலப் பிரபுக்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? இங்கிலாந்தில் வேண்டுமானால் பிரபுக்கள் சபை இருக்கிறது. இங்கே பிரபுக்கள் என்ற வார்த்தைக்கே அர்த்தமில்லை. இங்கே இருப்பவர்கள் லாண்ட் ஹோல்டர்ஸ் (Land holders) தான். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆறு லட்சம் சிறிய பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். கூலித் தகராறு எங்கே இருக்கிறது? மன்றக்குடி ஒப்பந்தம் என்ற ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தது. அந்த ஒப்பந்தத்தையும் விட குறைந்த கூலியில் அறுவடை செய்ய தொழிலாளர்கள் வந்தால் அவர்களைத் தடுக்கிறார்கள். எங்களுக்கு அரை வயிற்றுச் சாப்பாடாவது கிடைத்தால் போதும் என்ற நிலையில் இராமநாதபுரத்திலிருந்து ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக வேலை செய்யப் போனால் 'ஏ கொஞ்சம் நில', என்னைக் கேட்டுக்கொண்டு

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

வேலைக்குப் போ' என்று அவனைத் தடுத்தது நிறுத்துகிறார்கள். அவன் ஜோலிக்கு அவன் போகிறான், தங்கள் போய் ஏன் தடுக்கிறார்கள்? இதெல்லாம் என்ன ஜோலி? அவர்கள் தடுக்கிறார்கள், போலீஸ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தினமணி பத்திரிகையில் படித்ததாக கவனம். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கீழ்த்தஞ்சையில் நன்னிலம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் விமிட்டில் அறுவடைக்குப் போன ஆட்களைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் கலகம் ஏற்பட்டு அநேக பேர்களுக்குக் காயம். நான் சர்க்காரைப்பற்றிக் கொஞ்சம் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற இரண்டு வருஷமாகவே சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதே போலீசுக்கு விளங்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் சார்ஜ் சொல்லுகிற ஆங்கிள் (Angle) வேறு. அவர்கள் எப்படியாவது ஆட்டைத் தாக்கி குட்டியில் போட்டு, குட்டியைத் தாக்கி ஆட்டில் போட்டு 72-ல் எதையாவது பார்க்கலாமா என்று நினைக்கிறார்கள்.

Backing the public mind in confusion.

நான் சொல்லுவது சட்டப்படி போலீஸ் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு 'ஃப்ரீ ஹாண்டை (Free hand) விட வேண்டுமென்பது. முன்னால் கொலை கேஸ் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள். இப்போது வெண்மணி கிராமத்தில் மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டு மிருகத்தனமான செயல் எப்படியோ நடந்திருக்கிறது. மனிதனை உள்ள எவனும் வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. அதற்குப் பிறகு இப்போது மூன்று கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அவர்களுடைய பாஷையில் மிராசுதாரர்கள், நம்முடைய பாஷையில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மூன்று பேரைக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். கூலித் தகராறு என்று ஆரம்பித்து இந்த மாதிரியெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் என்ன நினைக்கிறது என்பது போலீசாருக்குத் தெரிவாகத் தெரிய வேண்டும். சமீபத்தில் ரிடையர்டு ஹைகோர்ட் ஐட்ஜ் ஒருவரைப் போட்டு கூலிப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஆராய ஒரு கமிஷன் நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்தியில் 'இன்டர்மீ அவார்ட்' (Interim Award) கலெக்டர் கொடுக்கிறார். என்ன தலைமுழுக்கிப் போய் விட்டது? இது 'என்கரேஜ் திராங் எலிமென்ட்ஸ்' (Encourage the wrong elements) என்று அளவில்தான் இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்தான் துன்பங்களுக்கு அடிப்படையாகக் காரணம். சோஷலிசம் என்று சொல்லுவார்கள். எல்லோருக்கும் செழிப்பு வந்த பிறகு பங்கு போட வேண்டும், இப்போது சாப்பாட்டுக்கு வழி இல்லாத நிலையில் தரித்திரத்தையா பங்கு போடுவது? சர்க்கார் தொழிந்துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும் இந்தமாதிரி துன்பங்கள் ஏற்படாமல் பார்த்து 'லா அண்ட் ஆர்டரை' (Law and Order) நல்லதிதமாக நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி" என்பார்கள். விவசாய அமைச்சருக்குத் தெரியும். ஒரு ஏக்கர் கரும்பில் எவ்வளவு வருமானம், ஒரு ஏக்கர் மிளகாயில் என்ன வருமானம்,

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்] [1969 பிப்ரவரி 25]

அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கர் நெல் போட்டால் என்ன வருமானம் என்று. நெல் போட்டால் 250 ரூபாய் கிடைக்கும். மற்றவற்றுக்கு ரூபாய் 1,500 முதல் 2,000 வரை கிடைக்கும். பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பனை அதைவிடக் கூடக் கிடைக்கும். நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் வருமானம் குறைந்த மிடில் கிளாஸ்—மத்திய தர வர்க்கத்தினர் (Middle class) தான். சங்கம் அமைத்து கொண்டு இவர்களிடம் போய் விடிய விடியக் கூக்குரல் செய்தால் எப்படி வாழ்வது இந்த நாட்டில்? ஆகவே, நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்கள் மாயா ஜால் வார்த்தைகளில் மயங்கி விடாமல் ஸ்திரமான சர்க்காரை நடத்தி ஜனங்கள் மனதில் நல்ல நம்பிக்கையை உண்டு பண்ண வேண்டும். அதுதான் இப்போது சர்க்காருடைய தலையாய கடமை.

அடுத்தபடியாக, வழக்கம்போல் உள்ள பல்லவி, உணவுப் பிரச்சினை. (மாண்புமிகு திரு. மதியழகன் அவர்களையும் கோவந்தசாமி அவர்களையும் சுட்டிக்காட்டி) அந்தத் துறை இங்கிருந்து அங்கு போய்விட்டது. நல்ல பெயர் வாங்க முடியாது என்று மாற்றிவிட்டார்களே, என்னவோ தெரியவில்லை. தற்போது உள்ள உணவு அமைச்சர் அவர்கள் என்னேப்போல் உடம்பு சரியில்லாத ஆள். ஆகவே, அதனே நான் ரொம்ப ஜாஸ்தி ஒன்றும் சொல்லப் போவதில்லை. சொல்லிச் சொல்லி எனக்கும் உங்களுக்கும் புளித்துப் போய்விட்டது. தேர்தலுக்கு முன்னால் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுங்கள். ஒரு படி அரிசி, மூன்று படி அரிசி என்று சொன்னதெல்லாம் 'ஸ்லிப் ஷாட்' (Slip shod) அதைவிட இன்னொரு முக்கியமான வாக்குறுதியைக் கொடுத்தீர்கள்—கொடுத்தோம் கூட்டணி சார்பாக. உணவு தாராளமாகக் கிடைக்கும், இனி கியூ வரிசையில் நிற்க வேண்டாம், மலிவான விலையில் கிடைக்கும்—புது சர்க்கார் அமைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டால்—என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. ஆனால் இப்போது காஞ்சி புரத்தில்கூட, எந்தக் காலத்திலும் ஒரு படி அரிசி 1¼ ரூபாய்க்குக் கிடைக்கக்கூடிய இடத்தில்கூட படி அரிசி 2½ ரூபாய் என்று விற்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே, அரிசி விலை குறைந்தது தாராளமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் முதலில் ஒன்றை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ராஜ்யம் 'செல்லிப் சபிஷியன்ட்' (self sufficient) — தன்னிறைவு கொண்ட ராஜ்யம் உணவு விஷயத்தில் ஃபாமலி கார்டும் (Family card) ஒழுங்காகக் கொடுப்பதில்லை. ரேஷனும் அரைகுறையாக நடத்தப்படுகிறது. இதெல்லாம் சரியல்ல. ஐந்து இலட்சம் டன் நீங்கள் ப்ரொக்யூர் செய்யப் போகிறீர்கள். சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகள் எவ்வளவோ பேர்களை துன்பங்கள் செய்து, மக்களின் மனக் கசப்பை சம்பாத்தியம் செய்து அதன்மூலம் சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. உங்களுக்கு ஐந்து லட்சம் டன் வேண்டுமா? இன்றே 'வொர்க் அவுட்' (workout) செய்து பாருங்கள். கலெக்டர்களைக் கூப்பிடாதீர்கள். சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள கனம் திரவியம் போன்றவர்களை வைத்து அதைக் கொள்முதல் செய்ய முடியுமா என்று பாருங்கள். நான் சொல்வது,

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

‘ஃபிரி ட்ரேடு’ (Free trade) க்கு விட்டுவிடுங்கள். அப்போது அரிசி விலை படிக்கு 1½ ரூபாய்க்கு மேல் போகாது. ஆடிக் கோடை வரலாம். ‘எமாஜென்ஸி’ (emergency) வேளையில் அரிசித் தட்டுப்பாடு வரும்போது ஐந்து லட்சம் டன் ஸ்டாக் செய்து வைத்ததை ரிலீஸ் (release) செய்யுங்கள். இதுபற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் உங்களைச் சொல்வதற்கு வழியில்லை. Guilty No. 1 the Congressites. அவர்களால் இந்தப் பாயின்டை எஃபெக்டிவாக சொல்ல முடியாது. அவர்களும் தப்பு செய்திருப்பதால் இதைச் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். என்னால் அதிகம் பேசமுடியவில்லை. நாகர்கோவில் தேர்தல்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நம் நாட்டிலே ஒரு பெரிய தலைவர் நம் காமராஜ் அவர்கள். அவர்கள் நாகர்கோவில்லி நின்று ஜெயித்தார்கள். ஜெயித்ததற்கான காரணங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏற்கனவே அது ‘காங்கிரஸ் மைன்டட் ஏரியா’ (Congress minded area) அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். மேலும் காமராஜ் நாடார் என்று சொல்லி நிறுத்தி ஜெயித்தனர். ‘சவுத் ஆர்க்காட்டில்’ (South Arcot) கோயங்கா அவர்கள் நின்று ஏரோப்ளேனில் நோட்டீஸ் போட்டார்கள். பயன் இல்லை. வன்னியர் வோட்டு, அன்னியருக்கு இல்லை. என்றார்கள். திருக்குறள் முனுசாமி அவர்கள் அனுபாசமாக ஜெயித்து விட்டார்கள். அதேமாதிரி காமராஜ் அவர்கள் 2½ லட்சம் வோட்டுகள் பெற்று ஜயித்தார்கள். தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்பதுபோல் நாடார்கள் வோட்டுகளைக்கொண்டு அடித்து கொளுத்திவிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதால் மதித்தார்கள். சாதாரணத் தேவர் என்றால் அதற்காக வோட் போடமாட்டார்கள். இன்னும் திறமையாக வாதம் செய்யலாம், ஆனால் என்னால் அதிகம் பேச முடியவில்லை. அங்கு ‘ஹை ஹாண்ட்டன்ஸ்’ (High handedness) ஜாஸ்தியாக நடந்திருக்கிறது. நம் நாட்டிலேயே நாகர்கோவில்லில் நடந்தது மாதிரி ‘ஹை ஹாண்ட்டன்ஸ்’ (High handedness) இந்த இருபது வருட காலத்தில் எந்தத் தேர்தலிலும் நடந்திருக்க முடியாது என்பது என் அபிப்பிராயம். அதனால்தான் அங்கு 520 போலிங் பூத்களில் 240 பூத்களில் ஏஜென்ட்கள் போட முடிய வில்லை. அவ்வளவும் நாடார் பெல்ட் ஏரியா (Belt area) உள்ளே நுழைய முடியவில்லை. சுயேச்சை மெம்பர் தோற்றதில் நான் ரொம்ப சந்தோஷப்பட்டேன். இவ்வளவு நெருக்கடிக்கிடையிலேயும் டி.எம்.கே. ஆதரவோடு 1½ லட்சம் வோட்கள் வாங்கியது டி.எம்.கே.-க்கு ஒரு கிரேடிட் (credit) தான். அப்படி அவர்கள் ஜெயித்தது போதாது என்று சொல்லி ஜனநாயக பாதுகாப்பு வாரம் என்று போட்டு அதில் நான்கு பேர்களை பிடித்து அடித்ததாக ஆவலாதி வந்தது. மந்திரி சபை ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். அடிக்கடி உபதேர்தல் வந்து இந்தத் தொந்தரவுகள் வரக்கூடாது. என்னைப்போல் ஆளும் கட்சியிலும் எதிர்க்கட்சி யிலும் சீக்காளிகள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு ஹிஸ்ட்-போட்டு (பலத்த சிரிப்பு) இவர்களுக்காக ஒரு ஸ்பெஷல் மெடிக்கல் போர்ட் ஏற்படுத்தி இந்த மூன்று வருடங்களுக்கு

[1969 பிப்ரவரி 25]

இடையில் இருக்கிற உபதேர்தலுக்கு மேலாக வேறு உப தேர்தல்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பலத்த சிரிப்பு) இப்போது ஜனநாயக பாதுகாப்பு வாரம் என்று போட்டு இனி ஒரு உப தேர்தலை ஜெயித்துவிட்டால் ஜனநாயக அழிப்பு வாரம் என்று ஆரம்பித்து விடுவார்கள் (பலத்த சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஜனநாயக அழிப்பு வாரம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லலாமா?

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: தொடர்ந்து பேச முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த மந்திரிசபை சிறப்பாக நடக்க வேண்டும். சட்ட திட்டங்களைத் திறமையாக நடத்தி ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த புதிய மந்திரி சபையை வாழ்த்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்:** தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரை மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் நான் கலந்து கொள்ளும்படியான சந்தர்ப்பத்தில் எந்த விதமான மகிழ்ச்சியும் இல்லாமல் மன நிறைவு இல்லாமல், மிகவும் மனக் கஷ்டத்துடன்தான் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசும் படியானதொரு நிலையில் இருக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்து அவ்வளவு அன்பையும், பண்பையும், நட்பையும் காண்பித்துக் கொண்டிருந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் இன்று இல்லாத நிலையில் நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களது கட்சியினரின் போற்றுதல்களையும், எதிர்க்கட்சிகளின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்ற அவர்கள் மறைந்து விட்ட இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு நிலை இல்லாமல் மனக்கஷ்டத்துடன்தான் இதில் கலந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு வருட ஆட்சியில் நம் நாட்டில் நடந்த செயல்கள் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. கவர்னர் அவர்களது உரையும் மகிழ்ச்சிதரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. 1967 தேர்தலுக்குப் பின்னால் நாட்டில் எவ்வளவோ கட்சிகள் எல்லாம் மாறியிருந்தாலும்கூட நாட்டில் நடக்கும் நடப்புகளைப் பார்த்தால் நாம் எந்தத் திக்கில் போய் கொண்டிருக்கிறோம், தவறான பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோமா என்று நினைக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நாம் தேச சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டோம். அவ்வாறு பெற்றுவிட்டதன் அடிப்படைத் தத்துவம் என்ன? அந்நிய ஆட்சியைத் தூத்தி விட்டது மட்டும் அல்ல. நாட்டு மக்களுக்குச் சுதந்திர உரிமை வேண்டும். “உறுபசிரும் ஓவாப் பிணியும் செறு பகையும், சேரா தியல்வது நாடு” என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருக்கின்றார்கள். மக்களின் பசி நீங்க வேண்டும். மக்களின் பணி நீங்க வேண்டும். மக்களின் வறுமை நீங்க வேண்டும். ஜனநாயக சோஷலிசத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் சுதந்திரத்தை வாங்கினோம். அதைத்தான் 20 வருஷ ஆட்சியிலே செய்தோம். இப்பொழுது பயனடையும்படியான நிலையிலே சில

1959 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சுவால்கள் எழுகின்றன. சில தவறுகளை நாம் செய்துவிட்டோமோ என்னும்படியான நிலை இருக்கிறது. நான் எந்த அரசியல் கட்சியையும் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று வாவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், ஆளுகின்ற கட்சி எதுவாக இருந்தாலும் சட்டம் அமைதியைப் பரிபூரணமாகப் பாதுகாப்பதற்கான பங்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு பிங்கேற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அதை நோக்குமிடத்தில் எந்தத் தவறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால், உழைக்காமலே லாபம் பெற வேண்டும், எந்தவிதமான செயலையும் செய்யாமல் எல்லாம் தானாகவே வர வேண்டுமென்ற கெட்ட மனப்பான்மை, சீரழிந்த மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நாம் கடினமாக உழைத்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், அப்பொழுதுதான் மக்கள் நன்றாக வாழமுடியும். மக்கள் அமைதியாக வாழ சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அது எந்த அரசாக இருந்தாலும், எந்த நிலையிலிருந்தாலும், அரசாங்கிருந்தாலும் அரசியல் நோக்கம் இல்லாமல், வாழ்க்கைத் தாத்தை உயர்த்த, சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்க, மக்கள் உழைப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டும். அவ்வாறு பண்ணியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் 1967-க்குப் பின்னாலே இதுமாதிரி பலவிடங்களிலே இல்லை. இவ்விஷயத்தில் தமிழ் நாட்டில் அக்கறை செலுத்தப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைத்தான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கே நடந்த சம்பவங்களைப் பார்த்தால் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயங்கள் இல்லை. உற்பத்தி பெருகி விட்டது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி சொல்லும்படியான நிலை என்ன? முன்னிலிருந்த கட்சியின் விடது பறி போடுவது, செய்ய முடியாத காரியங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டுவது, இதைத்தான் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் வந்து என்ன காரியம் செய்திருக்கிறார்கள்? இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய திட்டங்கள் என்ன? ஏற்கெனவே இருந்த திட்டங்களை விஸ்தரிப்பதைத்தானே செய்து வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் காலத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலையில் எந்தவித ஏற்பாட்டையும் செய்யவில்லை.

இங்கேயும் சரி, வெளியிலேயும் சரி, அவர்கள் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டு, 20 வருஷமாக அட்சிபுரிந்த வந்த காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது என்பதுதான். அதை சாதாரணமானவர்கள் பேசினால் அக்கறையில்லை. ஆனால் பொறுப்பு வாய்ந்த முதலமைச்சர், முன்னிலிருந்த முதலமைச்சரும் சரி, இப்பொழுதிருக்கின்ற முதலமைச்சரும் சரி, நாட்டை 20 வருஷங்கள் ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சி குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டுப் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் 20 வருஷங்கள் பொறுப்பிலே செய்த எந்தச் சாரியத்திற்காகவும் வெட்கப்பட

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 பிப்ரவரி 25]

வேண்டிய தேவையில்லை. எங்களால் இயன்றவரை மக்களுக்கு 20 வருஷ நல்லாட்சியைக் கொடுத்திருக்கிறோம், நல்ல முன்னேற்றத்தைத்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் போட்ட திட்டங்களுள்ளதான், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால்தான் நாம் இவ்வளவு பெரிய சுபிட்சத்திலே வந்திருக்கிறோம். எனவே நாங்கள் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரியமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால் நீங்கள் சொல்லும்படியான எந்தத் திட்டத்தையும் விஸ்தரித்து இருக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையைச் சுற்றி எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் இருந்தன? 1947-ஆம் ஆண்டு எவ்வளவு இருந்தன? தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு இருந்தன? ஆனால் 1967-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றனவே அதற்கு யார் காரணம், இதற்குக் காரணம் எந்த ஆட்சி, எந்தத் திட்டம் என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பம். நாங்கள் போட்ட திட்டங்களின் பலனை அனுபவித்து விட்டு இப்பொழுது நாங்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அது அவரவர்களையே எம்மாற்றிக் கொள்ளுகின்ற காரியமாகத்தான் இருக்கும். அது அரசியலிலே முறையல்ல.

காங்கிரஸ் தவறு செய்திருக்கலாம். செய்தது எல்லாம் பூரணமாக வெற்றி என்னும்படியான பெருமையை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராகயில்லை. முடிந்தவரையில் எந்தக் கஷ்டமிருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்திலே நாங்கள் செய்த திட்டங்களில் குறைபாடுகள் இல்லாமல்தான் செய்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் மக்கள் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஐனநாயகத்தில் எந்தக் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வரலாம் என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதைவிடச் சிறப்பாகச் செய்வீர்கள் என்றுதான் உங்களிடம் ஆட்சியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்த அந்த நேரத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு 1 படி, 2 படி, 3 படி என்று போடுவோம் என்றார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அவ்வாறு போட முடிந்ததா? போட முடியாவிட்டாலும்கூட, அதற்கு காங்கிரஸ் காசர்கள் என்ன விளக்கங்கள் கொடுத்தார்களோ அதைவிட மோசமான விளக்கத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் கொடுத்த விளக்கத்தைவிட மிகவும் சிறப்பான விளக்கத்தை உங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ அதே விளக்கத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்களே தவிர, வேறு முன்னேற்றமான காரியத்தைச் சொல்லவில்லை. பொருளாதாரத் திட்டங்கள் ஏதேனும் உண்டா? மக்கள் அமைதியான முறையில் வாழ்வதற்கு சட்டம் அமைதி பாதுகாக்கப் பட்டதா? பொருளாதாரத் திட்டங்கள் கொடுக்க முடிந்ததா? இல்லை. காரணம், இயங்கக்கூடிய இயந்திரம் பழுதாய்விட்டு ஒட்டைபான இயந்திரம். அதுதானே தவிர வேறில்லை.

இப்பொழுதிருக்கும்படியான கவர்னர் உரையில் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம் எதுவும் இல்லை, சந்தோஷப்பாட வேண்டியது

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எதுவுமில்லை. எந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கிறார்கள்? ஒரு விஷயம். திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தார்கள். வந்தவுடன் முதல் வருஷம் நடந்தது என்ன? வெற்றி விழாவிலே, எல்லா இடங்களிலும் காங்கிரஸைத் தூர்த்திவிட்டோம். ஒடுக்கி விட்டோம் என்று வெற்றி விழாவிலே இருந்தார்கள். ஒரு வருஷம் இவ்வாறு போயிற்று. அதித்து, தமிழ் மாநாட்டுப் பேருமை. உலகத் தமிழ்மாநாடு நடத்தினார்கள் என்றால் அதற்கு அடிப்படை காரணம் யார்? நீங்கள் அந்த விழாவை நடத்தியிருக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு நடத்த வர வேண்டுமென்று செப்தவர்கள் மாஜி முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், அவர்கள் கோரலம்பூரிலே அவ்வாறு அழைத்திருக்காவிட்டால் நீங்கள் அந்த விழாவை நடத்தி அந்தப் பேருமையைப் பெற்றிருக்க முடியுமா? அதற்கு அவர்களுக்கு நன்றியாவது சொன்னீர்களா? நாங்கள் வந்தவுடன் செய்துவிட்டோம், உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்திவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, அவர்கள்தான் அழைத்தார்கள். ஆகவேதான் இதை நடத்தும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றோம் என்று அவருக்கு நன்றி சொன்னதாகக்கூட எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நான் பாராட்டுகிறேன். (குறுக்கீடு) கம்பர் சிலை திறந்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள், முதலில் வைக்க மாட்டேன் என்று தான் சொன்னார்கள். ஆனால் அதை எனக்காக வைத்தார்கள். அதற்கான சரித்திரமே இருக்கிறது.

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : ஐயா, கடற்கரையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் கம்பர் சிலை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களுடைய தோற்றத்தில் இருக்கிறது. ஒருவேளை இவர் போஸ் கொடுத்தாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் இல்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தப் போஸும் கொடுத்தது கிடையாது. திருவள்ளுவருக்கு எந்தப் போஸ், யார் கொடுத்தார்கள்? எனவே, அது தவறான கருத்து. இதுமாதிரி யெல்லாம் சொன்னால் மனத்திற்குச் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும்.

எங்கும் தமிழ் வளர்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நேற்று பேசிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சி அவர்கள் ஒரு உண்மையைக் கூறினர். தமிழ் அட்சிமொழியாக 13 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. 13 வருஷங்கள் ஆகியும் தமிழுக்கு உரிய நிலை இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கியது யார்?

திரு. ம. பொ. சிவசுானம் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே ஒருந்த அட்சி செய்த குற்றத்தையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் குற்றம் வருகிற இடத்தையும் நோக்குங்கள் என்றுதான் அவரை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். எனவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நான் கூறியதை தவறாக உபயோகித்து விடவேண்டாம்.

[1969 பிப்ரவரி 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவரவர்களே, பேருமையைச் சொல்வதற்குக்கூட மறுப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அருமை நண்பர் அவர்கள் அருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைக்கூட அவர்கள் இதயம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. அது அந்தக் கட்சியோடு சேர்ந்திருப்பதால்தான். 'காமாலைக் கண்ணுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சளாகத் தெரியும்' என்பதைப்போல் இருக்கிறது அவர்கள் சொல்வது. நான் சொன்னது, 13 வருஷங்களாக இருக்கும் உண்மையைச் சொன்னார்கள், அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன் என்று. அதை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதற்காக வருந்துகிறேன். 1956-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 21-ஆம் தேதி தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ்தான் சட்ட மொழியாக வரும் என்ற சட்டத்தை செய்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். நாங்கள் செய்த அந்தச் சட்டத்தைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற படிப்படியாகத்தான் முன்னேற்றம் செய்து வந்திருக்க முடியும். தவிர திடீரென்று செய்திருக்க முடியாது. 'பார்த்தீர்களா! இவர்களெல்லாம் செய்யவில்லை, நாங்கள் செய்தோம்!' என்று சொல்கிறார்கள். "முன்னே செய்திருக்கிறார்கள், அதனுடைய தொடர்ச்சியை நாங்கள் செய்கிறோம்" என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அதைக்கூட அவர்கள் சொல்வது கிடையாது.

மறைந்த முதலமைச்சரவர்கள், 'நாங்கள் இதை இதை சாதித்திருக்கிறோம்' என்று சொன்ன நேரத்திலே மூன்று காரியங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். 'நாங்கள் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். 'என்ன பொருளா தாரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள்' என்று கேட்டோம்? 'தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டோம், போதாதா?' என்று கேட்டார். 'இங்கே தொழில் மந்தம் இருக்கிறதே, தொழில் முன்னேற்றம் இல்லையே' என்று சொன்னோம். 'அதை எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள், இதோ பாருங்கள் சுய மரியாதைத் திருமணத்தை நாங்கள் சட்டபூர்வமாகக் கொண்டு விட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். 'வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழித்தீர்களா' என்று கேட்டால், 'இந்தியை ஒழித்து விட்டோம் பாருங்கள், இரண்டு மொழிக் கொள்கையை கொண்டு வந்திருக்கிறோம், பாருங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள். 'நாங்கள் எந்தவிதமானத் திட்டத்தையும் கொண்டு வரவில்லை,' என்று. 'நாங்கள் எந்தவிதமான பொருளா தாரத் திட்டத்தையும் கொண்டு வரவில்லை, மத்திய சர்க்கார்தான் அதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்!' என்று சொல்கிறார்கள். இதுமாதிரி உணர்ச்சிபூர்வமான காரியங்களைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உணர்ச்சிபூர்வமான காரியங்களைச் செய்கிறீர்களே நாங்கள் என்ன விரோதிகளா?

'தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டோம், இதை காங்கிரஸ் காரர்கள் செய்யவில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்னாலேயே காங்கிரஸ் கவிட்டிருந்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கமட்டி என்று பெயர் வைத்தாம். தயாவிட முன்னெற்றக் கழகம் பிறப்பதற்கு முன்னாலேயே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமட்டி என்று பெயர் வைக்கப்பட்டதே தவிர, இவர்கள் சொல்லிய ஆலோசனையின்படி வைக்கப்படவில்லை.

சுய மரியாதைத் திருமணத்தை சட்டபூர்வமாக்கினோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களுடைய குருநாதராக விளங்கக் கூடிய மகாகனம் பொருந்திய ராஜாஜியினுடைய குழந்தையை காந்தியினுடைய மகனுக்குக் கொடுத்து, கலப்புத் திருமணம் செய்திருக்கிறார்கள் அப்பொழுது. இது மாதிரி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி விளம்பரம் பெற முடியும். ஆனால், அதையெல்லாம் விளம்பரமா செய்து கொண்டிருந்தோம்? ஆகையால், இது மாதிரி நிலையிலே பார்ப்போமானால் யார் முன் மாதிரியாக இருந்தார்கள்? சமூக சீர்திருத்தம்-அவசியம் செய்ய வேண்டும். அதைச் சட்டபூர்வமாக செய்யுங்கள், நாங்கள் ஆதரிக் கிறோம் என்று சொன்னோம். எதிர்க்கவில்லை. நான், அப்பொழுது ஒரு ஆலோசனை கூடச் சொன்னேன், 'திருமணச் செலவை ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டும்' என்று நான், சீர்திருத்தத் திருமணம்தான் செய்து கொண்டேன் என்று என் திருமணத்தைப் பற்றிக் கூறினேன். அது சீர்திருத்தம் அல்ல, அவசரத் திருமணம் என்று அன்றைய முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன ஹாஸ்யத்தைக் கூட நான் ஏற்றுக்கொண்டேன்.

மறைந்த முதலமைச்சரவர்கள் இரண்டு வருஷத்திற்கும் குறைவாகத்தான் ஆட்சியிலே இருந்தார்கள். அவர் ஆட்சியை செம்மை செய்யலாம் என்று யோசனையெல்லாம் சொன்னார்கள். தம்பிகள் எங்கே செய்யவிட்டார்கள்? முதல் வருடம் வெற்றி விழா. மறைந்த முதலமைச்சரவர்களே, தம்பிக்கு எழுதிய கடைசிக் கடிதத்திலே, 'முதலமைச்சர் என்றால் சூழ்நிலையின் கைதி,' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எனக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமான, சிரமமான ஒரு காரியத்தை செய்யும்படி என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எழுதியுள்ளார். அதைத் தப்பாகச் சொல்ல வில்லை. அவரை வேலை செய்யத் தம்பிகள் விடவில்லை. இங்கே தம்பிகள் விடவில்லை, வெளியிடத்திலே தம்பிகள் விடவில்லை, செக்ரட்டேரியட்டிலே, செக்ரட்டேரியட் தம்பிகள் விடவில்லை, வீட்டிலே தம்பிகள் விடவில்லை. பேரக் குழந்தைகளோடு கூடப் பேச முடியாத அளவுக்கு, அவர் 'சூழ்நிலையின் கைதி' என்று சொல்லும் அளவுக்கு அல்லவா தம்பிகள் வைத்திருந்தார்கள். தம்பிகள் என்ன பிரச்சனையைப் பற்றி அவரைச் சூழ்நி ருந்தார்கள்? மந்திரி சபை விஸ்தரிப்பு வேண்டும் என்றார்கள். அவர் அடிக்கடி ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். 'ஆகட்டும் பார்க்கலாம்,' 'பிறகு பார்க்கலாம்' என்று ஏதேதோ சொல்லி வந்தார். ஆனால் தம்பிகள் விடவில்லை. அமெரிக்கா போன்ற, அங்கும் இரண்டு தம்பிகள் விடவில்லை, இங்கே செக்ரட்டேரியட் டிலே தம்பிகள் வேலை செய்ய விடவில்லை. வீட்டிலே விடவில்லை, அவரைத் தூங்கக் கூட விடவில்லை. டெல்லியிலே கூட விடவில்லை,

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 25]

இரண்டு தம்பிகள் கூடவே படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் பார்த்தேன். அவர் சிந்திப்பதற்கு, அரசியலைப் பற்றி முடிவெடுப்பதற்கு எங்கே விட்டார்கள்? அவர் மன நோய் தாங்க முடியாமல் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பாரோ, உடல் பாதிக்கப்பட்டிருக்குமோ என்று நான் மிக மிக கஷ்டப்பட்டேன். நான் அவரிடம் சொன்னேன், 'நீங்கள் தயவு செய்து ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், கஷ்டப்பட வேண்டாம்,' என்று. மறுபடியும் தம்பிகளுடைய கொல்லை அவருக்கு அதிகமாகியதே தவிர தம்பிகள் அவரை சிந்திக்கவிட்டது கிடையாது. அவர்மீது நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர் மிகவும் சிறந்தவர், மிகவும் உயர்ந்தவர், நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணத்திலே இருந்தார்கள். அந்த எண்ணத்தைச் செயலிலே கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும்படி இவர்கள் விடவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்ட பிரச்சினையில் ஒரு தீர்வு கண்டு அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். ஓர் ஒப்பந்தத்தில் அதை நிறைவேற்ற முடிந்ததா? அதோடு மட்டும் அல்ல, இங்கே ஒவ்வொரு கஷ்டமான காரியம் ஏற்பட்டபொழுதும் அவருடைய உள்ளம் பட்ட துன்பம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். மாணவர்கள்-பஸ் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி சேன்ற மார்ச் மாதம் நடந்தது. அப்பொழுது அவர் இங்கு எனக்கு எதிர்ப்புக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்தபோது அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க எனக்கே சகிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு காரியத்தின் போதும் அவர் பட்ட கஷ்டங்கள், அந்த கஷ்டங்களை நீக்க முடியாத நிலையிலே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொல்லைகள். இவைகளிலேதான், அவர் தன்னைப்பற்றி 'சூழ்நிலையின் கைதி' என்று எழுதி இருந்தார்கள். இறுவரை இங்கு இருந்த பிரச்சினைகளை எல்லாம் எடுத்து பார்ப்போமானால், இதுவரைக்கும் 20 மாத அரசாட்சியில் இவர்கள் இதுவரையிலே ஒரு அறிக்கை இங்கு வைத்தார்களா? நடந்ததைப்பற்றி இங்கே சொன்னால் மின்னல் சொன்னார். மின்னல் வேகத்திலே நடந்ததற்கு அறிக்கையை வைப்பதற்கு ஒரு வருடமா? பஸ் தொழிலாளர்-மாணவர் பிரச்சினை, எதற்கும் அறிக்கை வைக்கவில்லை. அவர் நல்ல மனிதர்தான். ஆனால் நிதானமானவர். அதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன், அந்த நிதானம் அரசியலுக்கு ஒவ்வாது என்று, தனிப்பட்ட முறையிலே நிதானம் ஒத்துக் கொள்ளுமே தவிர, அரசியலில் சீக்கிரம் செய்தல் வேண்டும்.

'எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு';

என்று வள்ளுவர் சொன்னார். அந்த நிலையிலே நிதானம் வேண்டும். தீர்மானம் செய்யும்வரை நிதானம் வேண்டும். தீர்மானித்ததற்கு பின்னாலே அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆற்றலும், சக்தியும் வேண்டும். அந்த ஆற்றலுக்கும் சக்திக்கும் இதயமும் வேண்டும். அந்த நிலையிலே நாம் பார்ப்போமானால் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட தீர்.

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக அவர்கள் தம்பிகள் இருக்கவில்லை என்னும்படியான குற்றத்தை நான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆதோடு மட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருக்கும்படியான சூழ்நிலையிலே அரசாங்கம் எப்படி இருக்கிறது? கட்சி அரசாங்கம் தான் நடந்து வருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறதே தவிர மக்களுக்காக நடக்கவில்லை. 'பாசிஸ்ட்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் காங்கிரஸ்காரனை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்ற நிலையில், தங்கள் கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையில்தான் ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்னும் குற்றத்தைச் சாட்டுகிறேன் ஆதாரத்தோடு.

பள்ளிக்கூடத்திலே கொடுக்கும்படியான கேள்வித்தாள்களிலே இருந்து, கேட்கும் முறைகளிலேயிருந்து ஒரு சர்வாதிகாரப் போக்கிலேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நடந்தவுடனே சத்தியமங்கலம் உயர்நிலைப்பள்ளியிலே கேள்வித்தாளிலே ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது, 1967-ம் வருஷத்திலே கோபிசெட்டிப்பாளையம் பாராளுமன்றத் தொகுதியிலே போட்டியிட்டு தோற்ற உணவு அமைச்சருடைய பெயர் என்ன? இன்னொரு கேள்வி, வெற்றி பெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அபேட்சகருடைய பெயர் என்ன? இது என்ன கேள்வியா? அமைச்சருடைய பெயரை கேட்டுக் கொள்ளட்டும். ஆனால், உணவு அமைச்சரை தோற்கடித்த பெருமை எனக்குத் தான் என்ற முறையிலே பள்ளியிலே இரண்டாவது கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். மற்றொன்று, சி.எம்.எஸ் உயர்நிலைப்பள்ளி, திருவில்லிபுத்தூர். அந்த பள்ளியின் 7-வது வகுப்பு அரையாண்டுத் தேர்வில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் எல்லாம் சர்வாதிகார மனப்போக்கையே காட்டுகின்றன. 7-வது வகுப்பில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள், அந்தக் கேள்வித்தாளிலுள்ளது, 'ஏதாவது 15 கணக்குகள் மட்டும் செய். முதல் கேள்வி, ரூபாய் 2,736-ஐ 2:3:4 என்ற விகிதத்தில் D.M.K. -க்குப் பிரித்துக் காட்டு. இதுமாதிரி எங்காவது கேள்வி கேட்டது உண்டா? X : Y : Z என்று கேட்பார்கள். D.M.K. -க்குப் பிரித்து காட்டு என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் D.M.K. என்னும் நிலையிலே கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த கேள்வி, M : G = 3 : 4 ; G.R. = 4 : 5 ஆனால் M.G.R. என்ன? கேள்வியா இது? வேடிக்கைக்காகக்கூட அரசாங்கம் இப்படி செய்யலாமா என்று கேட்கிறேன்? இதைவிட சர்வாதிகாரப் போக்கு என்ன இருக்கும்? மற்றொரு கேள்வி, கருணாநிதியின் சம்பளம் ரூபாய் 500 இதில் 4/5 பாகம் செலவு. செலவு எவ்வளவு? மீதி எவ்வளவு? செலவு ரூ. 400, மீதி ரூபாய் 100. இப்படியா கேள்வி கேட்பது? அதைவிட மாண்புமிகு கருணாநிதி என்று போட்டிருக்கலாம். இப்படி போட்டால் வேறு கருணாநிதி என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று போட்டிருப்பார்கள். மற்றொரு கேள்வி, 'நெடுஞ் செழியன் 4 மணியில் பிரயாணம் செய்த தூரம் 22½ கி.மீ. என்றால்

[திரு. பி. ஜி. கருத்தருமன்] [1969, பிப்ரவரி 25]

ஒரு மணியில் அவர் பிரயாணம் செய்தது எத்தனை கி.மீ.? நல்ல வேளை, அவர் நடந்ததிலே எவ்வளவு 'ஸ்பிட்' என்று கேட்க வில்லை. இன்னொரு கேள்வி, நீ பிடித்த குடிசைகள் 980. இதில் 75 பாகம் நீ பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் எத்தனை? இதைவிட ஒரு அரசியல் இருக்க முடியுமா? இதைவிட ஒரு கட்சியை வளர்க்கும் படியான மனப்பான்மை இருக்க முடியுமா? இன்னொன்று, கூட்டு வியாபாரம் பற்றிய கணக்கு, மதியழகன், கோவிந்தசாமி, மாதவன் ஆகிய மூவரும் முறையே ரூ. 6000, 7500, 4500 முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்ததில், ரூ. 5,750 லாபம் கிடைத்தது. கூட்டில் கூட லாபம் இருக்கிறது போலும்! ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைத்த லாபம் என்ன? இது ஒரு கேள்வி. இந்த நிலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி நடக்கிறது. இது எதை எடுத்துக் காட்டுகிறது? சர்வாதிகார மனப்பான்மையைத்தான். பள்ளிகளில் இந்த நிலைமை இருக்குமானால் இவர்களுடைய ஆட்சி யில், போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் என்ன நிலை இருக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசில் என்ன நிலை இருக்கும்? அங்கெல்லாம் என்ன வேலை நடக்கும்?

என்னுடைய தொகுதியில் பார்லிமெண்டு உறுப்பினர் கலெக்டர் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றிய நோட்டீசை அச்சடித்து அனுப்புகிறார்கள். கலெக்டர் போகும்படியான இடத்திற்கெல்லாம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டரும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட கலெக்டர் பாங்கோ அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம்--பி. ஏ. சுவாமிநாதன், எம்.பி. என்று இப்படி நோட்டீஸ் அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் போன இடங்கரிலெல்லாம் காரியங்களைச் செய்து தருவதாகச் சொல்லி, விண்ணப்பங்கள் கொடுக்க வேண்டியதுதான், உத்தரவுகள் போடவேண்டியதுதான். இதற்கு காரணம் என்ன? திட்டிக், ஆட்சியில், எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.பி.-க்கள் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய காங்கிரஸ்காரர்களை ஏனெனம் செய்யும்படியான காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. நான் ஊட்டிக்குப் போயிருந்தேன். இந்த மாணவர்கள், பஸ் தகராறுதான். கண்டனக் கூட்டம் போட வேண்டும் என்று போயிருந்தேன். கலெக்டர் அவர்கள் மாதம் பூராவும் 144 தடை உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். நவம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி ஒரு கண்டனக் கூட்டம் நடத்துகிற சமயத்தில் 1000 போலீஸ்காரர்கள் தருவித்து விட்டார்கள். அதையும் ஏற்றுக் கொண்டோம். டிசம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி ஒரு பொதுக்கூட்டத் தைப் போட்டு கண்டனம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினோம். எந்தவிதமான கோஷமும் வேண்டாம், கோஷம் போட்டால் தகராறுகள் வரும். கோஷமில்லாமல் ஒரு ஊர்வலம் நடத்தினால், தகராறு ஒன்றும் வராது என்று கலெக்டர் அவர்களிடம் சொன்னோம். கலெக்டர் அவர்கள் என்ன பேசினார், தெரியுமா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வந்தாரே, ஏன் அவர் என்னை வந்து பார்க்கவில்லை?

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

என்று கேட்டிருக்கிறார். உங்கள் ஆட்சியில், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் கலெக்டர் மட்டும் அல்ல, எல்லா அதிகாரிகளிடமும் காலில் விழவேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனக்கு ஒருவர் எழுதுகிறார். எழுதுவது மட்டும் அல்ல. அவர் என்னை பிராட்டியிருக்கிறார். 'ஜாக் கிராஸ்ட்' என்று பிராட்டுகிறார். ஒரு டி.எஸ்.பி. நாகர்கோவில் தேர்தலின்போது போஸ்டு செய்யப் பட்டவர் எனக்கு லெட்டர் டைப் அடித்து எழுதியிருக்கிறார். அவர் டி.எஸ்.பி. நாகர்கோவிலில் போஸ்டு செய்யப்பட்டவர். அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

"நீங்கள் காங்கிரஸ் பார்ட்டி தலைவர். நீங்கள் வந்து என்னைப் பற்றி மிகவும் அவதூறுகப் பேசுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். காமராஜ் அவர்கள் ஜெயிப்பதற்காக, அவர் காங்கிரஸ் வேட்பாளர் என்ற முறையில், நீங்கள் அவருக்காக பிரசாரம் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்..."

'I had to come down quite unwillingly to my District for election duty with a protest.'

அவர் மேலும் சொல்லியிருப்பதாவது :

"அமைச்சர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போடப்பட்ட உத்தரவிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நிலையில்தான் அங்கே வந்திருக்கிறேன். டி.எஸ்.பி. அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல.

"என்னிடத்திலே சில இளைஞர்கள் வந்து உங்களை ஒரு கை பார்க்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள்..."

'Although many young men approached me to allow them to insult you, I warned them severely against paying you in the same coin.'

டி.எஸ்.பி. அவர்களே கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தக் கடிதத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த மாதிரி நிலையிலே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சபையில் இல்லாதவர்களைப்பற்றி இங்கே குற்றம் சாட்டினால், அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு பதில் அளிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் குற்றச்சாட்டு யார்தான் சாட்டப் படுகிறதோ அவருக்கு இல்லையாதலால், இந்த அவையில் இல்லாதவர்களைப்பற்றி இங்கே கூறுவது முறையாகாது. கடிதத்தைப் படிக்காமல், கருத்துக்களை மட்டும் சொல்வதாக ஏற்கனவே எதிர் கட்சித் தலைவரவர்கள் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்னிடம் ஒத்துக்கொண்டு விட்டு, இப்பொழுது அந்தக் கடிதத்தை இங்கே படிப்பது முறையாகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கடிதத்தைப் படிக்கவில்லை. கருத்துக்களைத்தான் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்னாலேயே தங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறேன். அதற்குப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். சுட்டுக் கொல்கிறேன்...

[1969 பிப்ரவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அம்மாதிரி கடிதம் எழுதியிருந்தால், அதற்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேறு முறை இருக்கிறது. அதை இந்த அவையிலே எடுத்துக் கொள்வது முறையாகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆகவே, கட்சி அரசாங்கம்தான் நடத்தப்படுகிறது. மக்களுக்காக அரசாங்கம் நடத்தப்படவில்லை. முதலில் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆரம்பித்தால்தான், கட்சி வளரும் என்ற நிலையிலே, அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய செல்வாக்கு எந்த இடத்தில் அவசியமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் உத்தமபாளையத்தில், கம்பம்புதுப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி தனிப்பட்டவர் ஒருவர் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். 7,000 ஒனத்தொகை உள்ள இடத்தில் தனியார் பள்ளி அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 300 பேர்கள் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் 1965-ம் வருஷத்திலிருந்து ஆரம்பித்து நடத்திவரும்படியான அந்தத் தனியார் பள்ளியை அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. நடத்தி வந்தார். காங்கிரஸ்காரர் நடத்திவந்த அந்தப் பள்ளியை தீர்த்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி அந்த இடத்திலே 1967-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்டுவிட்டது. அங்கே 50 பிள்ளைகள்தான் படிக்கிறார்கள். அதற்கு ரூ. 30,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. மூன்றால் இருந்த கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். 7,000 பேர்கள் உள்ள கிராமத்தில் 350 பேர்கள் படிப்பதற்கு வயது வந்த பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் தனியார் பள்ளி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் தவறு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி தவறு இருக்குமானால், மாண்புமேனியார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அங்கே இருக்கும்படியான அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ.-யின் செல்வாக்கை வளர்ப்பதற்கு அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரசுக்கு அனுதாபமாக இருப்பவர்களைத் தொலைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தான் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். கஷ்டப்படுத்தி, டி.சி. ஊங்கி 50 பேர்களை கவர்ன்மெண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு டிரான்ஸ் பர் செய்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும், வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய செல்வாக்கை உயர்த்துவதற்காக அங்கே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளியைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். சிக்கன நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தி.மு.க. அரசு 50 பேர்களுக்காக ரூ. 30,000 செலவில் ஒரு பள்ளியை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியை வளர்க்கிற போக்குத்தான் காணப்படுகிறது. கட்சியை வளர்க்கும் முறையில் இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே தவிர, பொது

1969, பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்தருமன்]

மக்களுடைய நன்மைக்காக, அவர்களுக்கான காரியங்களை செய்வதற்கான, மக்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கான முறையில் தி.மு.க. அரசு செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சாட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இப்பொழுது கூட்டணிக் கட்சி என்று சொல்கிறார்கள். கூட்டணிக் கட்சி என்று இருந்தாலும், ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும், ஒவ்வொரு விதமாகச் சொல்கிறார்கள். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் சொல்கிறார்கள். ஒரு பத்திரிகையில் அறிக்கை விடுகிறார்கள். மாண்புமிகு ஆதிமூலம் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்பை படித்தார்கள். எந்தப் பத்திரிகையில் வந்தது? ஆதித்தனார் அவர்கள் இந்துப் பத்திரிகையை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள், சுதேசமித்திரை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களுடைய பத்திரிகையைத்தான் பத்திரிகையாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதற்கென்று ஒரு பத்திரிகை வைத்து, அவர் பேசுவதெல்லாம் அந்தப் பத்திரிகையில் வரும் என்று சொல்லிவிட்டால்கூட, நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதுதான் சரி என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கும். சர்வாதிகாரப் போக்கைத்தான் இது காட்டுகிறது. 50 வருஷங்களாக நடந்துகொண்டிருக்கும்படியான பத்திரிகைகள், மக்களுக்குச் செய்திகளைத் தரும் பத்திரிகைகளை பத்திரிகைகளாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்றால் என்ன சொல்வது? போன வருஷம்கூட ஒன்றை எடுத்து சொன்னோம், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொன்னார். அப்படி ஒன்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைதான் இருந்தது. இம்மாதிரி ஒரு நிலையைப் பார்த்தால் என்ன தோன்றுகிறது? பல காலமாக இருக்கும்படியான செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கிடையாது. கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்குத்தான் சலுகை காட்டப்படுகிறது. முன்பு எனது நண்பர் பூவராகன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டினார். முரசொலிப் பத்திரிகையைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது 3 லட்சம் என்ற எண்ணிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'பின்பு 3 லட்சம் பேர்கள் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன நிரூபணம்? நிரந்தரமான செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கு சர்க்கார் ஆதரவு இருந்தால்தான் மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக உதவி செய்ய முடியும், சேவை செய்ய முடியும். அப்படி இருக்கும்படியான பத்திரிகைகளை விட்டுவிட்டு, மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் ஆதரவு கொடுப்பது என்றால், அது முறையாகாது. முன்பிருந்த பத்திரிகைப் பட்டியலையே நீக்கிவிட்டு, வேறு சில பத்திரிகைகளுக்கு சர்க்கார் ஆதரவு கொடுப்பது என்பது, கட்சியை வளர்ப்பதற்குத்தான் இந்த அரசாங்கம் நடக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. மக்கள் பத்திரிகை வாயிலாக மற்ற கட்சிகளைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாத நிலைமை, மற்ற கட்சிகளினுடைய கொள்கைகளைப்பற்றி அவர்கள் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்படக்கூடிய வகையிலே அரசாங்கம் நடந்து கொள்கிறது இந்த ஐனநாயகத்தில் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 சிப்ரவரி 25]

கூட்டணியையே எடுத்துக் கொள்வோம். என்ன ஒற்றுமை இருக்கிறது? சமயத்திற்குத் தகுந்தாற் போல பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஒரு சமயம் தொகுதி 'அட்ஜஸ்ட்மென்ட்' என்கிறார்கள். இங்கே பேசுகின்றபோது, எதிர்க் கட்சி என்று சொல்லி, நேரம் கேட்கிறார்கள். அங்கே போய்க் கேட்டால், 'ஐயா, எதிர்க் கட்சியே' என்றால், தொகுதி அட்ஜஸ்ட்மென்ட் என்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒன்று எச்சரிக்கை விடுகிறேன். உங்கள் கூட்டணியில் இருக்கும் கம்யூனிஸ்ட்கள், இடது என்றாலும் சரி, வலது என்றாலும் சரி, உங்களை ஜீரணம் செய்யப் போகிறார்கள் என்கிற எச்சரிக்கையை செய்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, நாளாவட்டத்தில், அவர்கள் இடதுசாரியாக இருந்தாலும், வலது சாரியாக இருந்தாலும், ஜீரணம் செய்து விடுவார்கள் என்கிற எச்சரிக்கையை செய்யாமல் இருக்க முடியாது. தென்காசி தேர்தலை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பூந்தாமங்குடியில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கேசுகளை வித்தீரா பண்ணினால்தான் ஆதரவு என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் வித்தீரா செய்தீர்கள். முன்னே சபாநாயகராக இருந்தவர் செய்ததைப்பற்றிச் சொல்ல முடியாது. பாராட்ட வேண்டியது. அதன் பல்வேறு அவர்கள் அவைபலித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கேசை வாபஸ் செய்தால்தான் ஆதரவு என்றவுடன், வாபஸ் செய்தீர்கள். நாகர்கோவில் வந்தவுடன், தென்காசி போல்தானே என்றவுடன், இல்லை இல்லை, நாங்கள் போட்டி போடுகிறோம் என்றார்கள். முதலிலே கூடல், பிற்பாடு ஊடல், மறுபடியும் கூடல். கேட்டால் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் செய்துகொள்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே தென்காசி வேலை நடக்காது என்றார்கள். நான் சொன்னால் அரசியல் காய்ப்பு என்று சொல்வார்கள். ஆனால் ஒரு இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் மினிஸ்டர், கோளத்திலிருந்து வந்து, தென்காசி வேலையை இங்கே வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள் என்று சொன்னதை என்னுடைய காதார நான் கேட்டேன், ஐயா. இப்பொழுது, அடிபட்ட பிறகு, இப்பொழுது மறுபடியும் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் என்கிறார்கள். முனிசிபல் தேர்தலில் சேர்ந்து கொள்வதற்காக, அட்ஜஸ்ட்மென்ட் என்கிறார்கள். திருக்குறளில்,

‘பல்குழுவும் பாழசெய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்

கொல்துறும்பம் இல்லது நாடு’

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகையினால்தான் சொல்கிறேன், இப்பொழுது இருக்கும் அரசியலில், இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில், அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் வேலைகள் என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, நியாயமான ஆதரவு கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், எப்பொழுதும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் உங்களைக் கவிழ்க்க திட்டம் போட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். உங்களிடது ஆசைபோ, அனுதாபமோ இல்லை. தென்காசியிலே, பூந்தாமங்குடி கேஸ் வாபஸ் பண்ணியதன் காரணமாக ஆதரவு கொடுத்தார்கள். நாகர்கோவிலில், போட்டியிட்டார்கள். இதற்கு இடையில் இப்பொழுது, கீழ்வெண்மணி சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. ஏன்? இந்த

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சர்க்காரில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்கிற துணிவு. அங்கே நடந்திருப்பது சாதாரண சம்பவமா? இப்பொழுது நடந்தது? அது திட்டமிட்டு நடந்தது. அது எதிர்பாராமல் நடந்துவிடவில்லை. இது கையாலாகாத சர்க்கார் மக்களைப் பாதுகாக்க யோக்கியதையில்லாத, திறமையில்லாத நிலையில் போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன், எப்படி? 1955-ல் திருப்பூர் விதியில், மக்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு பட்டப் பகலிலே, வன்முறையே மேலே இழுத்து, ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டரை கொலை செய்திருக்கிறார்கள். அவர் தண்ணீர் என்று கேட்டபோது, பெட்ரோலை ஊததினார்கள். அதற்கு தீர்ப்பு கிடைத்த பிறகு, கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகு, அந்தக் கொலையாளிகளை நீங்கள் விடுதலை செய்து பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையில் போலீஸ் எப்படி வேலை செய்வார்கள்? ஆனாலும், 1965-ல் என்ன சொன்னார்கள்? எங்களுக்கு, வன்முறைகளுக்கும் சம்மந்தம் இல்லையென்றார்கள். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு வந்ததுதான் தாமதம். வன்முறைககாரர்களை வெளியிட்டார்கள். சந்தோஷப்பட்டார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பிசாசு தான் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. மாபெரும் தலைவர் அண்ணாதுரை மறைந்த சமயத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் என்ன? நீங்கள் அன்று வன்முறைகளைக் கண்டிக்காததால், அந்தப் பெரியார், மாபெரும் மேதை மறைந்த அந்த சமயத்தில், துப்பாக்கிச் சூடும், தடியடியும் ஏற்பட்டது. போலீசார் மீது காலனிகளை வீசி எறிந்தார்கள். அது சுண்டு மிக மிக கஷ்டப்படுகிறேன். யாராக இருந்தாலும் சரி, கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. எதைக் காட்டுகிறது? வீணை விதைத்தவன், வீணை அறுப்பான். நீங்கள் கண்டிக்காத வன்முறையை, நீங்கள் அடக்க முடியவில்லை. அது இப்பொழுது தலை விரித்தாகுகிறது. நீங்கள் அடக்க முடியாது. மானவர்களைத் துண்டி விட்டு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தி விடுங்கள். இப்பொழுது உங்களுடைய விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கை எப்பொழுது நிறுத்தப் போகிறீர்களோ, இதை எப்பொழுது கண்டிக்கப் போகிறீர்களோ, இதன் பேரில் எப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்களோ, அப்பொழுது தான் . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வன்முறை, 1965-ல் தான் முளைக்கத் துவங்கி தொடர்கதையாக இருக்கிறதா அல்லது 1942, ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்தே வருகிறதா என்பதை விளக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்குத் தெரியும் இப்படிக்கே கேட்டார்கள் என்று. இந்நேரம் வரையில் பொறுத்துக்கொண்டு இருந்தார் என்பதே ஆச்சரியம்தான். இப்படித்தான் சொல்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். மிலிட்டரியில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைச் சுட்டார்கள் என்பதற்கும், தனி மனிதன் சுட்டான் என்பதற்கும் வித்திலுரிசும் உண்டு. தனி மனிதன் செய்தால் அது

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 25]

கொலைக் குற்றம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அது தேசிய போராட்டம். அதையும் இதையும் இணைக்கிறேன் என்பதானால், சுண்ணாம்புக்கும், வெண்ணெய்க்கும் போல . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தேசியப் போராட்டத்தை விட, சுதந்தரப் போராட்டத்தையும் விட மொழிப் போராட்டத்தை முக்கியமானதாக மக்கள் வரிசைப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் நினைப்பில், சுண்ணாம்பையும், வெண்ணெயையும் சொல்வதினால், மொழிப் போராட்டம் வெண்ணெய் . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதுது அவரவர்கள் மனப் பான்மையை பொறுத்தது. ஆனாலும், மொழிப் போராட்டத்தை தூண்டுவதற்கு நாங்கள்தான் காரணம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு நன்றி. சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நடுவோட்டில் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். கொலை செய்தவர்களுக்கு பொன் காப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி சட்டம் அமைதி இருக்க முடியும்? போலீஸ்காரர் தங்கள் கடமையை, வேலையைச் செய்ய எங்கே சக்தி இருக்கிறது? அதுதான் நாங்கள் சொல்லும் குற்றச்சாட்டு. நீங்கள் மக்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டிவிட்டு, உணர்ச்சிவசமாக மக்களை இயக்கி காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள். வாயால் பேசி மக்கள் மனதை உங்கள் வசம் செய்துகொள்வதில் நீங்கள் வல்லவர்கள். அதில் நாங்கள் உங்களிடம் தோற்றுவிட்டோம். ஐயா, எங்களால் அது முடியவில்லை. வாய்ப் பேச்சால் மயக்கி, மக்கள் மனதை மாற்றி காரியங்கள் செய்வதில் உங்கள் சாதாரியத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அது ரொம்ப நாளைக்கு நடக்காது.

முதல் அமைச்சர் மறைந்து விட்டார்கள். என்ன எழுதுகிறார்கள்? மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் பார்த்தேன். கண்ணீர் விடுத்தேன். என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஏன் முதல் அமைச்சர் இரங்கல் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்றால், பின்னால் மக்கள் உதைப்பார்கள் என்ற நிலைக்கு போகாமல் இருக்க என்று. (குறுக்கீடு) உங்களுடைய பேப்பர்தான். மாலைமணியில் வந்திருக்கிறது. படித்துப் பாருங்கள். எங்கள் குடும்பத்தில் ஏன் தந்தையார் ஆபரேஷன் நடப்பதை விட்டு விட்டு, அண்ணனின் உடல் நிலையைக் காணவேண்டும் என்று இங்கு வந்திருந்தோம். அவரவர்கள் தங்கள் ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு, அண்ணனின் உடல் நிலையைக் காண வந்தபோது, இந்தக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்களே? இவர்கள் கல் நெஞ்சர்கள். பொது மக்களுடைய ஏசலுக்குப் பயந்து வந்தார்கள் என்கிறார்களே? எங்களை என்னவேண்டுமாயினாலும் சொல்லுங்கள், சக்தியில்லாதவர்கள் என்று சொல்லுங்கள், அறிவில்லாதவர்கள் என்று சொல்லுங்கள். ஆனால், தாய்மையில்லாதவர்கள் என்று மட்டும் தயவுசெய்து குறிப்பிட வேண்டாம். ரொம்ப மனக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய உயிருக்காக என்னைப்போல பிரார்த்தனை செய்தவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய தரிசனத்திற்காக எவ்வளவு கஷ்டத்தில் காத்திருந்தேன். அதற்கெல்லாம் இதுதான் பேச்சு? அது

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தான் உங்களுடைய தரம். உங்கள் தரத்தைக் கண்டு வருந்துகிறேன். இதை நான் மிக்க மனக்கஷ்டத்துடன் சொல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

தேர்தல் காலத்திலேகூட பேசிய பேச்சுக்கள், அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணம், செய்த காரியங்கள் எல்லாம் மனத்திற்குக் கஷ்டமான காரியங்களாகத்தான் இருந்தன. நாகர்கோயில் தேர்தலைப் பற்றி எனக்குமுன் பலர் பேசிவிட்டார்கள். என்னால் அதிகம் பேச முடியாது. நான் அதைப்பற்றிப் பேசாவிட்டால், நாளைக்கே நீங்கள், 'நாங்கள் சொன்னதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்' என்று சொல்வீர்கள். நாகர்கோயில் சம்பவம், அங்கு நடந்த காரியங்கள் எல்லாம் மனத்திற்கு வருத்தத்தை அளிப்பனவாகவே இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் எடுக்கின்ற முடிவுகள் திடீர், திடீர் என்று இருக்கின்றனவே தவிர, யோசனை செய்து எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளாகத் தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் முதலமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் மறைந்த சமயத்தில், ஆஸ்பத்திரியில் அவருடைய இறுதிச் சடங்கை எப்படிச் செய்வது என்பது பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அந்த நேரத்தில் அவரது சடலம் காஞ்சிபுரத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த சமயத்தில் திரு. சி. சுப்பிரமணியமும் நானும், 'காஞ்சிபுரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லத் தேவையில்லை, மக்கள் எல்லாம் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது' என்று சொன்னோம். அப்போது ஓர் அமைச்சர் கிருஷ்ணம்பேட்டை சுடுகாட்டில் தகனம் செய்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். 'இல்லை, இல்லை, அண்ணா அவர்களது உடல் அடக்கம்தான் செய்யப்பட வேண்டும்' என்று மறுநாள் ஓர் அறிவிப்பு வந்தது. அண்ணா அவர்களது உடல் கடற்கரையில் அடக்கம் செய்யப்படவேண்டும் என்று கடைசியாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பே ஏன் இந்த ஆட்சேபணையை எழுப்பவில்லை என்று கேட்கக்கூடும். கடற்கரையைவிட இன்னும் சிறப்பான இடத்தில் அவரது உடல் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தி அவர்களின் சூபகார்த்தம் ராஜ் பவன் தோட்டத்தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல சிறப்பான இடத்தில் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் சடலம் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் கடற்கரையில் வைப்பதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. அரசாங்கமே செய்த காரணத்தினால் நானும் கலந்து கொண்டேன். இம் மாதிரியான காரியங்கள் பின்னாலே எங்கே கொண்டு போய் விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். கடற்கரை பொதுமக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படும் புனிதமான இடமாகக் கருதப்பட வேண்டும். கடற்கரையில் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களது சடலம் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து ஆட்சேபணை வந்ததால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்! [1969 பிப்ரவரி 25]

அடுத்தபடியாக, அண்ணா அவர்களின் மறைவையொட்டி அனுதாபத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்தோம். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் படம் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும்' என்று கூறினார். திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் படம் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும், ஒவ்வொரு நண்பர்களின் இதயத்திலும் இருக்க வேண்டும். அதுதான் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் கடமையாகும். அப்போதுதான் அண்ணாவின் உண்மையான நண்பர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அண்ணா அவர்களின் படம் இங்கே வைக்க வேண்டுமென்றால், இதற்கு முன்னர் இருந்த முதலமைச்சர்களின் படத்தையெல்லாம் இங்கே வைக்க வேண்டும் அல்லவா? இந்திய நாட்டின் முதல் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த திரு. ராஜாஜி அவர்களின் படத்தையும், குறள் வழி நடப்பதற்காக வள்ளுவன் படத்தையும், அகிம்சாமூர்த்தி அண்ணல் காந்தியடிகளின் படத்தை மட்டும்தான் இங்கே நாம் வைத்திருக்கிறோம். திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் படத்தை வைப்பது என்றால் எல்லா முதலமைச்சர்களின் படத்தையெல்லாம் வைக்கவேண்டும் அல்லவா? அப்போது சட்டப்பேரவை மண்டபம் ஒரே படக்காட்சியாக அல்லவா காட்சியளக்கும். இதை நான் அரசியல் காரணத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. இதனுடைய பின் விளைவுகள் என்ன ஆகும் என்று தெரியவில்லை. இதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். யார் யாருக்கு, எங்கெங்கு சிறப்பு கொடுக்க வேண்டுமோ அங்கேதான் நாம் சிறப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். இதனால் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் படத்தை வைப்பதற்கோ, அண்ணாவின் சமாதியை அழகாக வைத்துக் கொள்வதற்கோ நான் குறுக்கே நிற்கிறேன் என்பதல்ல பொருள்.

அடுத்தபடியாக திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கான சிகிச்சை செலவை சிகிச்சை நிதியென வசூல் செய்யக்கூடாது என்று அறிக்கை விட்டேன். அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சர். என்னுடைய முதலமைச்சர், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய அன்பைப் பெற்றவர். சிகிச்சைக்கான செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்வதுதான் மாபு என்று நான் எழுதியிருக்கிறேன். இந்த நாட்டிற்கு அவர் தலைவராக இருந்தவர். தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராக இருந்தவர். ஆகவே, சிகிச்சை செலவு முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்வதுதான் சரி, அதுதான் யோக்கியதை என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதையே இன்னமும் வலியுறுத்துகின்றேன். அந்தச் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் எனக்கு பூரண நிம்மதி இருக்கும். அதனால் எனக்கு பெயரும் புகழும் வரவேண்டும் என்பதல்ல. அரசாங்கம் அந்தச் செலவை ஏற்கும்பொழுதுதான் அது ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் அவருக்குக் கொடுக்கின்ற காணிக்கையாக இருக்கும். அப்படிச் செய்வதுதான் அவருடைய சிறப்பான அம்சத்தை, அவருடைய கண்ணியத்தை மதித்துப் போற்றும் சிறப்பான அம்சமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரி

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய சிகிச்சைக்காக வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும். அரசாங்கம் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் எல்லா சிகிச்சை செலவுகளையும் ஏற்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் நாகர்கோவில் தேர்தல் நடந்தபொழுது 7-ம் நான் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார்கள். திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் அறிக்கை அவருடைய தனிப் பட்டி பண்பை, அவருடைய தனிப்பட்ட உள்ளத்தை எடுத்துக் காட்டியது. “சட்டமும் அமைதியும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். யாராக இருந்தாலும் அதைநிறைவேற்ற வேண்டும்” என்று அறிக்கையில் கூறினார்கள். வேறுவிதமாக அவர் அறிக்கை கொடுத்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை என்னால்தான் அதை அறிந்துகொள்ள முடியும். தென்காசியில் நடந்தது தெருச் சண்டை, நாகர்கோவிலில் நடந்தது நாட்டுச் சண்டை என்று சொல்லிவிடலாம். அது தேர்தலாகவா இருந்தது? அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒருமாத காலம் அங்கே இருந்தார்கள். நான் அங்கே ஒரு மாத காலம் இருந்தேன். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அவமானப்படுத்துபவைகளாக இருந்தன. சர்க்கார் அதிகாரிகள் எல்லாம், போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சிக்குத் தாளம் போட்டார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களின் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து சி.ஐ.டி. போலீஸ் வந்தது. ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கைகளை இந்த அரசு வாங்கி, இந்தச் சட்டசபையில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாகர்கோவிலில் நடந்தது என்ன, காங்கிரஸ் கட்சி எப்படி நடந்து கொண்டது, ஆளும் கட்சி எப்படி நடந்து கொண்டது என்பதையெல்லாம் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து ரிப்போர்ட் வரட்டும், அதைப் படித்துப் பாருங்கள். இப்போது இருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, what makes the hon. the Leader of the Opposition think that the report given by the Central Intelligence Bureau is not rigged up by the Central Government? Just as he cannot depend upon the report of the State Government, we cannot depend upon the report of the Central Government. Also, there is no need for the report of the Central Government to be discussed in this House.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நேற்றுகூட, பம்பாயிலுள்ள சிவ சேனையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அந்த இடத்திற்கு மத்திய போலீஸ் படை வரவேண்டும் என்று திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் சொல்கிறபோதே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சந்தேகம் வந்து விடும் என்று கூறிவிட்டுப் பேசினேன். மாநிலங்களிலே மத்திய

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1969, பிப்ரவரி 25]
 போலீஸ் படை வருவதை ஏற்காதவன் நான். ஓரிடத்தில் இரு
 வேறு இனங்களுக்கிடையே போராட்டம் நடக்கும்பொழுது அந்த
 இடத்தில் மூன்றாவது இனத்தை—மத்திய போலீசை—அனுப்ப
 வேண்டுமென்று நேற்றே நான் பேசும்போது விளக்கம் கொடுத்
 தேன். - நான் எதிர்பார்த்த சந்தேகத்தையேதான் கனம் எதிர்க்
 கட்சித் தலைவர் எழுப்பியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாயினாட் ஆப் ஆர்டர்,
 'இந்த மாநிலத்திலுள்ள போலீஸார் ஆளும் கட்சிக்கு உடந்தை
 யாக இருந்தார்கள்' என்று மத்திய ரகசியப் போலீஸ் ரிப்போர்ட்
 அனுப்பியிருப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்
 னார்கள் . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்
 கள். அதை வாங்கிப் பாருங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

பிற
 பகல்
 12-30

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சட்டமன்றத்
 தினுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினையைப் பற்றிய விவகாரம்.
 மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய குற்றச்சாட்டு மத்திய சி.ஐ.டி.
 ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை வாங்கிப் பாருங்கள்.
 அதில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய போலீஸ் ஆளும் கட்சிக்கு
 உடந்தையாக இருந்திருக்கிறது எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது
 தெரியும் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் ரிப்போர்ட்டை வாங்கிப்
 பாருங்கள், அப்படி இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சபாநாயகர் மூலமாக
 நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் மத்திய சி.ஐ.டி. போலீஸ்
 இரகசிய ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்
 பினர் குறிப்பிட்டார். அப்படி அனுப்பியிருந்தால் இவர்களைக்
 கேட்டுக் கொண்டுதான் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? ரிப்போர்ட்
 அனுப்பியிருக்கிறார்களா. இல்லையா என்பது எங்களுக்குத்
 தெரியாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்கி
 ரார்கள். அதில் இப்படித்தான் இருக்கும் என்றும் சொல்கிறார்கள்.
 அவருக்கு அது விஷயம் தெரிந்தால் அது முழுவுதையும் சொன்னால்
 கொஞ்சம் அனுகூலமாக இருக்கும். விவாதத்திற்கும் உபயோக
 மாக இருக்கும். அவர் சொல்வதில் இருந்து திரு. ஹண்டே
 அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல மத்திய போலீஸ் எதிர்க்கட்சியின
 ருக்குத்தான் உவாவாக இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது.
 ஆகவே நிச்சயமாக ஒன்றை சபைக்கு விளக்க வேண்டும். மத்திய
 சி.ஐ.டி. போலீசார் ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பது
 எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு எப்படித் தெரியும்? அந்த ரிப்
 போர்ட்டை வாங்கிப் பாருங்கள். அதில் இப்படித்தான் இருக்கும்
 என்று அவர்கள் எவ்வாறு சொல்கிறார்கள்? அதில் என்ன இருக்
 கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்களைக் கவந்து
 கேண்டுதான் அனுப்பினார்களா?

1969 பிப்ரவரி 25]

DR. H. V. HANDE : The entire report is rigged up by the Congress Party bosses.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : *

DR. H. V. HANDE : The hon. Leader of the Opposition is 'alking * for the past forty-five minutes.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் * * * என்று சொன்னதை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் பேசும்போது உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசுவது சரியல்ல. சட்டசபை விதிமுறை, கட்டுப்பாட்டுகளுக்கு உள்ளடங்கிப் பேசவேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் * * * என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தை இருக்கிறதே அதை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரு ஹான்டே அவர்களும் பல முறைதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவில் தேர்தலிலே நான் குறிப்பிட்டது . .

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்தார்கள். அதை நிறைவேற்றாமல் மேற்கொண்டும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசிக்கொண்டே போவது சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடத்தில் மத்திய இரகசியப் போலீசார் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாரே, அது அவருக்கு எப்படித் தெரியும்? ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தார்களா என்பதுதான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சொன்னது எல்லாம் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்டு அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்பதுதான். அவர்கள் என்ன அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள நான் ஒற்றை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மத்திய சர்க்கார் ஒற்றர்கள் நாகர்கோயிலுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றார். எப்போதும்போல மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல இங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது வேலையையும் பார்த்துக் கொள்ளத்தான் வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த அறிக்கையை வாங்கிப் பாருங்கள் என்று சொன்னார். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது எல்லாம் ரிப்போர்ட் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவருக்குத் தெரியுமா? அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்திருக்கிறார்களா என்பதுதான்.

[1969 பிப்ரவரி 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : It is a rumour அந்த ரூமரைத்தான் நான் சொல்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாகர்கோவில் தேர்தலிலே நின்ற டாக்டர் மத்தியாஸ் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்? சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். தேர்தலுக்காக கட்சியை விட்டுவிட்டு சுயேச்சையாக நின்றார். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களேகூட ஆலோசனை சொல்லியிருக்கலாம். பாரக் டவுன் ஒன்பது தொகுதியும் அவர்களிடத்திலேயே இருக்கிறது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். 6 தொகுதிகள் ஏற்கனவே காங்கிரஸ் கைபில் இருந்தன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எதற்கெடுத்தாலும் எழுந்து பேச முடியாது. சபை நடவடிக்கை விதிகளுக்கு மாறுபட்டு நடந்தால் அப்போதுதான் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம்.

DR. H. V. HANDE : Whatever freedom you are giving to the Hon. Leader of the Opposition, the same freedom should be extended to me. I am only saying that the Hon. Leader of the Opposition should talk clean and straight.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர். I say "I am absolutely clear and safe" நேற்று பேசும்போதுகூட You can gloat over என்று சொன்னார். இதில் க்ளோட் பண்ண என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டேன். நாகர்கோவில் தேர்தலில் நின்ற வேட்பாளரைப்பற்றி விமர்சிக்க உரிமை இல்லையா? அவர் என் சுயேச்சையாக நின்றார், தன்னுடைய சொந்தக் கட்சியில் நிற்க * * (திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்களும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் எழுந்திருந்து பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட எந்த ஒருவரைப் பற்றியும் இந்த அவையில் சொல்லக் கூடாது.

THIRU K. VEZHAVENDAN : I want to know whether the remarks of the Hon. Leader of the Opposition using such words will be expunged.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். பேரவையில் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் பேசுவது முறை அல்ல. இந்த அவையில் தனிப்பட்ட நபரை குற்றஞ் சாட்டி, பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது முறை அன்று.

* பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது

1969 பிப்ரவரி 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேர்தலிலே நின்ற அபேட்சகரைப் பற்றித் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அவர் நிலைமை என்ன ஆயிற்று? ஏதோ ஒன்று சொல்வார்களே 'அரசனை நம்பி புருசனைக் கைவிட்டான்' 'அரசனும் புருஷனும் ஆத்தோடே போனான்' என்கிற மாதிரியாக ஆகிவிட்டது.

DR. H. V. HANDE : Let Mr. C. Subramaniam contest from Perundurai. Has he the guts? Has the Congress Party the guts to set up its leaders in Perundurai? Why should the leaders of Congress Party go in for safe constituencies?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அங்கே அவர் அவருடைய கட்சியையும் விட்டுவிட்டு கூட்டணிக்கு அவருக்கு ஆதரவாக இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு அரசனையும் விட்டு புருஷனையும் விட்டு ஆற்றோடு போய் விடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எதற்காக எழுந்து இருக்கிறீர்கள்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளநேஷனுக்காக.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருந்தால்தான் நீங்கள் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளநேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அவர் கட்சியைப்பற்றிப் பொதுவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளநேஷன் என்று சொல்லி குறுக்கிடுவது முறையாகாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், டாக்டர் மத்தியால் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லாதவர்கள். அவரைப்பற்றி * " வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவற்றை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வாபஸ் வாங்காமல் பேசிக்கொண்டிருந்தால் அந்த கண்ணியமிக்க அவரைப் புண்படுத்துவது சூதாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என் கவனத்தில் இருக்கிறது. ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் தனிப்பட்ட முறையில் பேசவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்படியெல்லாம் குறுக்கிட்டு அந்தச் சூட்டை, நாகர்கோவில் தேர்தல் சூட்டை மாற்றிவிடலாம் என்று நினைக்கவேண்டாம். அதை மாற்றிவிட முடியாது. நாகர்கோவில் சூடு சாதாரண சூடு அல்ல. டெல்லிவரைக்கும் போயிருக்கும்படியான சூடு. . .

* பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1963 பிப்ரவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜூதி அல்ல, சூடு. ஜூதி என்றால் டோருள் மாறிவிடும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சூதி என்று சொல்லலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வடக்கே போய்விட்டதால் சமஸ்கிருத வார்த்தையும் சேர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது இனிவரும் இடைத் தேர்தல்களிலாவது அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட வ்டாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய கடமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ விஷயங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கேஸ்கள் எல்லாம் வந்தன. அங்கே நான் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேதான் காத்துக் கிடந்தேனே தவிர வேறு எந்த விதமான காரியமும் செய்யமுடியவில்லை.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir.

(Thiru R. Ponnappa Nadar rose).

DR. H. V. HANDE : Frequent interruptions were made by the Hon. Leader of the Opposition during my speech yesterday. If the Chair gives me an assurance that such interruptions will be prevented, if the Hon. Leader of the Opposition will stop disturbing me, I will also stop disturbing him.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களும் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதற்காக எழுந்திருக்கிறீர்கள்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பார்லிமெண்டரி ப்ரிவிலேஜ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பார்லிமெண்டரி ப்ரிவிலேஜ் ஓரளவிற்குத்தான் இருக்கவேண்டும். முறைதவறி இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், “பேரவைத் தலைவர் அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்தால் நானும் அப்படி குறுக்கிடாமல் இருப்பேன்” என்று சொல்வது இந்த அவையின் பேருமையையும் மரபையும் காப்பதாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தும் அங்கே பிரச்சாரம் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம்கூட ஏற்படவில்லை. ஐயா, அடிக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கொடுத்த விண்ணப்பங்களைக்கூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கையெழுத்துப்போட்டு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றையெல்லாம் இங்கே படித்தால் இந்தச் சபையினுடைய நேரம் வீணாகிவிடும் என்பதால் அவற்றின் நகல்களை நான் சபாநாயகர் மூலமாக அனுப்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக்

1962 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கழுதத்தைச் சேர்ந்து எம்.எல்.ஏ.-க்களே லாரிகளிலே ஜீப்ப்களிலே நம்பரை அழித்துவிட்டுப் போனார்கள். எங்களுடைய கட்சி செய்தது, உங்களுடைய கட்சி செய்தது என்பதல்ல பிரச்சனை. தூற்றுக்கணக்கான ஜீப்ப்களில் போலீஸ், போன இடத்திலேயேய் லாம் தடி, அடி. லாரியில் தூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் சென்றார்கள். 4-ஆம் தேதியன்று ஐ.ஜி. அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தார்கள். லாரிகளை நிறுத்துவதுதான் முறை என்று சொன்னார்கள், நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாதுகாப்பு ஆக போலீஸ் வருகிறது, போலீஸ் வருகிறது என்று சொல்லி அவர்களுடைய ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் போலீஸ் வரலாம், இரண்டாயிரம் போலீஸ் வரலாம், ஐயாயிரம் போலீஸ் வருவார்கள்?

அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்யப்டும், முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சாரமும் செய்யப்டும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கைவிட்டார்கள் வன்முறைதான் ஜெயித்தது என்று. அவர்கள் ஜெயித்தால் அது நன்முறை, நாங்கள் ஜெயித்தால் அது வன்முறையா? அப்படியானால் வன்முறையை நீங்கள் தூண்டிவிடுகிறீர்களா அல்லது வன்முறையை அடக்குவதற்குச் சக்தியற்றதாக செயலற்றதாக இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதா? குருத்தங்கோடு என்ற இடத்திலே வேலைசெய்யக்கூடிய இடத்திலே சப் இன்ஸ்பெக்டர் புகுந்து அடித்து இருக்கிறார். கொளச்சலிலே லைக்கை உடைத்து ஆட்களை அடித்து அங்கே ஐ.ஜி. போய்ப் பார்த்து வந்திருக்கிறார். இது ஜனநாயகமா, அல்லது பண நாயகமா அல்லது கட்சி நாயகமா அல்லது சர்வாதிகார நாயகமா என்று புரியவில்லை. அந்தத் தொகுதி மக்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. அவர்கள் ரத்தம் சிந்தியதற்காக, இத்தனை இடையூறுகளுக்குமிடையே எங்கள் தலைவருக்கு மாபெரும் வெற்றியைத் தேடிக்கொடுத்ததற்காக, அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த மக்களுக்கு என்னுடைய இதயப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய வீரத்தை, தீரத்தை அவர்களுடைய சேவையை, அவர்களுடைய தைரியத்தை நான் இந்த நேரத்திலே பாராட்டிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் எம்.எல்.ஏக்கள் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள். நண்பர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள். ஒரு பத்திரிகையிலே தவறாக வந்திருக்கிறது. லாரியிலே சென்றார்கள் என்று சொன்னதால் நிறுத்திக் காட்டினார்கள். சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் திருப்தியுடன் சென்றார்கள் என்று வந்திருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். ராமண்ண எங்கே என்றார்கள். ராமண்ணைக் கைதுசெய்தார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அந்த எஸ்.பி. அவர்களுக்கு ஏன் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு லீவு கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏன் மாற்றியிருக்கிறார்கள், வெளியே

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 பிப்ரவரி 25]

இருந்து ஏன் போலீஸ் கொண்டு வரப்பட்டது? இதையெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்திலே சட்டம் அமைதி பாதுகாக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. நியாயமான முறையில் தேர்தல் நடந்து வதற்கு, ஒருவருடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குக் கூட இவர்களுடைய ஆட்சியிலே சுதந்திரம் இல்லை.

அண்மையிலே நான்கு நாட்களுக்கு முன்பாக நெய்வேலியிலே திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர்கள் முன்னால் எங்களுடைய அமைச்சர்களைப்பற்றி என்ன என்ன எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் எடுத்து இப்பொழுது அவர்களிடம் கொடுத்தால் அதைப்பார்த்து விட்டு இப்படியா பேசினோம் என்று அவர்களே வருத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே ஆண்டவன் விதித்து விட்டால் அந்த விதியை மாற்ற யாராலும் முடியாது, அமெரிக்கா விட்டு வந்து வைத்தியர் வந்தாலும்கூட மாற்றமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டத்திலே இருந்தவர்கள் அதற்கு ஆட்சேபணை சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சிவசப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள், “யாரையும் நான் குறிப்பிட வில்லை, மனம் நோகுமானால் வருத்தப்படுகிறேன்,” என்று வருத்தப்பட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கேயே எத்தனையோ முறைகள் நாம் அப்படி வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதுமாதிரி அங்கே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது 16-ம் தேதி நடந்தது. 17-ம் தேதி மாலை 200 பேர்களுக்கு மேல் சேர்ந்து அவர்களுடைய வீட்டில் புகுந்து அவரை அடித்து, அவர் போற்றி பாதுகாக்கும் விக்கிரகங்களை எல்லாம் உடைத்து சேதப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். முதலிலே நடந்த சம்பவம் நடந்து 24 மணி நேரமாக போலீஸ் என்ன செய்து கொண்டிருந்தனர்? ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது, சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். 200 பேர்களுக்கு மேல் சேர்ந்து தனிப்பட்ட வீட்டில் புகுந்து அடிக்கும் வரை போலீஸ் என்ன செய்தது? அவரை வீட்டைவிட்டுப் போப் விடுங்கள் என்று போலீஸ் சொல்லுகிறது. ஆகா! என்ன ஆட்சி! ஆகா! இந்தச் சர்க்காரிடம் அதைத்தான் எதிர்பார்க்க முடியும்! பிரதமர் இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்கள் அந்தமான் போக இருந்தபோது ‘சென்னை வழியாகப் போகாதீர்கள்’ என்று சொன்னவர்களாயிற்றே. பிரதமர் இந்திரா காந்தியவர்களுக்கே அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை என்றால், கிருபானந்த வாரியார் எங்கே? அவரை வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போ என்று நிச்சயமாகச் சொல்லியிருப்பார்கள். அதிலே எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால் தங்கள் கட்சித் தோழர்களை போலீஸ் கைவைத்தால் தங்களுக்கு ஆபத்து என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். இந்த நாட்டில் கேட்கப்படுகிறபடியான ஒரு கேள்வி என்ன வென்றால், ஒரு பிரஜை தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுவதற்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்பதுதான்.

1962 பிப்ரவரி 25]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, 'பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அந்தமான் செல்லும்போது சென்னை வழியாகச் சொல்ல வேண்டாம்' என்று இங்கிருந்து அறிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி பழைய முகலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே மறுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தோடு பேசுகிறார்கள். ஏற்கனவே சி.ஐ.டி. பற்றி அவர்கள் சொன்னது மாதிரி தானே இதுவும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களே என்னிடம் சொன்னார்கள். இதைவிட என்ன வேண்டும்? வேண்டுமேன்றால் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கே வேண்டுமானாலும் எழுதிக் கேளுங்கள்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்; இங்கிருக்கின்ற மந்திரிகளானாலும் சரி, மந்திய அரங்கம் உள்ள மந்திரிகளானாலும் சரி, பதவிகளுக்கு வந்தின்ற போது, ஜனாதிபதியின் முன்னாலும், கவர்னர் அவர்கள் முன்னாலும் 'இரகசியத்தை வெளியிட மாட்டேன்' என்று விகாசப் பிரமாணம் செய்கிறார்கள். பிரதமர் இந்திரா காந்தி அந்த மாதிரி ரகசியத்தை வெளியிட்டது உண்மையானால் அந்த அம்மையார் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் பேசுவதற்குப் பதில் கூற அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சபை நல்ல முறையில் நடைபெற விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும், ஏற்கனவே சபையில் கூறியிருக்கும் தீர்ப்புகளைக் கூறுகிறேன்.

There is no objection to an interruption but it will lead to counter-interruptions and not be conducive to smooth working. Every member will have an opportunity to speak and it will be better then to reply to the points raised.

Deprecating talks across the table, the Speaker observed that interruptions must be relevant and that no member could make a second speech. Personal explanation could be made at the end and no point of information would be permissible during a speech. Though interruptions during a speech are permitted it is not correct to interrupt frequently. Too many interruptions deprecated.

ஆகவே, பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று எழுப்புவது என்பது, இந்தச் சபை நடைமுறை விதிகளுக்கு மாறப்பட்டு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால் அதைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கு ஒரு வழி காண்பதற்குத்தான். சொல்லுகின்ற விவரங்களைத் தவறாகச் சொன்னால் அதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல பின்னால் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[1969, பிப்ரவரி 25]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : நான் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்தோ, இந்த ராஜ்ய முதலமைச்சரிடம் இருந்தோ ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மத்திய அரசுக்கு எழுதப்பட்டால் அவையெல்லாம் இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய இரகசியப் போலீஸ் இங்கு வந்ததைப் பற்றிக் கூறியது எப்படி அடிப்படையில் உண்மையற்றதாக இருந்ததோ, ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு இல்லாமல் இருந்ததோ அதே போன்ற நிலையில் இப்போது கூறும் கூற்றும் இல்லாது பிரதமரே நேரில் அவர்களிடம் கூறியதாகக் கூறுவதால் அது இரகசியத்தைப் பாதுகாப்பதில் தவறியதாகுமே என்ற காரணத்தால்தான் இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எழுப்புவது சபையினுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினையின் கீழ் வராது. அவர்கள் இரகசியத்தைக் காப்பாற்றவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். இரகசியத்தைக் காப்பாற்றுவதை மீறிய செயலாக அது இருக்கலாம். அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய இடம் வேறு, இந்த இடம் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இங்கிருந்து எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவதில் எந்தவிதமான இரகசியமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எல்லாமே இரகசியம், இரகசியம் என்று சொன்னால் எப்படி? கிருபானந்த வாரியாருக்குப் பாதுகாப்பு எப்போது கொடுக்கப்பட்டது? அவர் அடி பட்டு, உதை பட்டு அவமானப்பட்ட பிறகு அவருக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணி! ஒன்று ஆகப் போகிறது தங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்கு இரண்டு மணி நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். கூடிய சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். கிருபானந்தவாரியார் அவர்கள் தெய்வபக்தி உள்ளவர்கள். தவறான காரியத்தை மனதாலே கூடச் சிந்தித்திருக்கமாட்டார்கள். பேசியது தவறாக இருந்தால், புண்படுத்துவதாக இருந்தால் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு 200 பேர் அவர் இருக்குமிடம் சென்று அவரைத் தாக்கி, ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் பலவந்தமாகக் கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்—கிருபானந்த வாரியாரைத் தாக்குவது என்பது அவ்வளவு சாதாரணமான காரியமல்ல.

“மறுமை கண்ட மெய்ஞ்ஞானியர் ஞாலத்து விரினும்
வெறுமை கண்டபின் யாவரும் யாரென விரும்பார்”

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

குறுமை கண்டபின் கொடுத்தனால் எனினும் கூசார்
கிறுமை கண்டலர் பெருமை கண்டல்லது தேரூர் "

என்று கம்பன் கூறுகின்றான்.

கிருபானந்தவாரியார் பார்ப்பதற்குச் சாதாரண மனிதராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் மெய்ஞ்ஞானி. அவருடைய பெருமையை இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வருடைய பெருமையை உணர்ந்து கொள்ளாமல் அவரைத் தாக்கியிருப்பது இந்தச் சர்க்காருக்குச் சுப சகுனம் அல்ல என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அவர் மேல் பட்ட அடி பத்தியுள்ள ஒவ்வொருவர் மேலும் பட்ட அடி, ஆஸ்திகர்கள் அத்தனை பேர் மேலும் பட்ட அடி, அவர் மேல் பட்ட அடி என் மேல் பட்ட அடி, இந்த நாட்டு மக்கள் மேல் பட்ட அடி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படியானால் இந்த நாட்டு மக்களின் செல்வாக்கைப் பெற்ற ஒரு தலைவரைப் பற்றி அவர் தாக்கிப்பேசுவதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானால் தாக்கிப் பேசினால் உதைப்பீர்களா ? வாயிலே பேசினால் அடிப்பீர்களா ? அப்படிச் செய்தால் ரோட்டில் நடக்க விடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரோட்டில் நடக்கக் கூப்பிடுகிறார்கள் !

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவரவர்களுக்குப் பண்பு இருக்கிறது. அடக்கத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தாங்கள் எடுத்துப் பேசக் கூடிய விஷயம் எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருந்தாலும் இந்த அவையிலே பேசுகின்ற நேரத்திலே உணர்ச்சி வசப்படாது பேசுவது எல்லோருக்கும் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கிருபானந்தவாரியார் தான் தாக்கப்பட்டதாக அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறாரா என்பதை மாத்திரம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'அடிபட்டேன்—தாக்கப்பட்டேன்' என்று கூறியிருக்கிறார். நெய்வேலியிலிருந்து தாக்கப்பட்டார், அடிபட்டார் என்று செய்திகள் வந்திருக்கின்றன, கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன; இல்லை யென்று சொல்லட்டும் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிருபானந்தவாரியாரே எழுதி இருக்கிறாரா ?

[1963 பிப்ரவரி 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவருடைய சார்பாக எழுதியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)—சிரிக்காதீர்கள் ! உங்களைப் பார்த்து இந்த நாடே சிரிக்கிறது. இந்தத் தேசமே சிரிக்கிறது.

(பல உறுப்பினர்கள் “ஒழுங்குப் பிரச்சினை” என்று கூறி எழுந்தார்கள்.)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : On a point of Order, Sir.

1-00
பி.ப

THIRU J. JAMES : The Hon. Minister for Industries should not interrupt the Hon. Leader of the Opposition, himself. He must get the permission of the Hon. Speaker first.

An Hon. Memberff No point of order.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலில் வாரியார் கடிதம் எழுதி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பிறகு அவர் சார்பாக எழுதியிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். ஏதாவது ஒன்றை அவர்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒருவர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையா என்று தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் எழுந்து பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார். ஒரு உறுப்பினர் ‘நோ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்’ என்று அங்கிருந்தபடியே கூறுகிறார். இவ்வாறு நடந்து கொண்டுவது சபையினுடைய கண்ணியத்தைக் காப்பதாக இருக்காது. உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த அவையினுடைய கண்ணியத்தைக் காக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது அந்தக் கடிதம் தனக்கு வந்தது என்ற முறையில்தான் பேசி விட்டார்கள். பிறகு, அந்தக் கடிதம் அவர் கனிடமிருந்து வரவில்லை அவர்களது ஆதரவாளர்கள்தான் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுதானே உண்மை?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தச் செய்தி சம்பந்தமாக பல கடிதங்கள் எனக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு தெரிந்ததை நான் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரியான போக்கு சரியான போக்கல்ல.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். வாரியார் அவர்கள் எழுதியதாகச் சொல்லிவிட்டு பின்னால் அவர்கள் சார்பாக . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் அப்படிச் சொன்னார். பிறகு அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் எழுதியதாகச் சொல்லி விட்டார். அப்பொழுது அந்தக் கடிதம் இல்லை என்று ஆகிவிட்டது. பின்னர் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது?

1969 பிப்ரவரி 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதனியேற்றுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் இதுமாதிரி சம்பவங்கள் நடந்தது பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் பதனியை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இவர்கள் இதையெல்லாம் தீவிரமாகக் கவனித்து இனிமேலாவது இம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடைபெறுதபடி அவர்கள் நடந்து கொள்வார்களானால், சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாப்பார்களேயானால், இந்த நாட்டு மக்களின் எதிர்கால வாழ்விற்கு, அவர்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி காணக் கூடியவிதத்தில் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் கொண்டுவரும் நல்ல திட்டங்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் ஆதரவு கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை இருக்கமுடியாது. தவறுகள் நடந்திருக்கலாம், ஆனால் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்வதுதான் மனிதத் தன்மை. இதை நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானம் என்று சொல்வதில் எந்தப் பொருளும் இல்லை. திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் மறைவு மட்டுமல்லாமல், நடந்த நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்லாமல், இதிலுள்ள பொருள்கள் பூராவும் மன மகிழ்வற்ற தன்மையில் இருப்பதால் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி நான் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நடந்த விவாதம் முடிவுற்று பதில் அளிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். நான் இந்தப் பொறுப்புக்குப் புதியவன் என்ற அளவில்—எனக்கு ஏற்கனவே ஒரு கெட்ட பெயர் உண்டு, கொஞ்சம் ஆத்திரக்காரன் போப்படக்கடியவன் என்றெல்லாம்; இந்த நிலையில் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேமே எப்படி இதைச் சமாளிப்பது என்று நான் எண்ணியபோது எனக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கருணையான முகந்தான் அப்போது தோன்றியது. அவர்கள் முதலில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த அமைச்சரவையை வரவேற்று இனிய மொழிகளாலும், கனிவான வார்த்தைகளாலும் எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அறிவுரைகளை எல்லாம் இந்த முதல் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வார் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், இனிமேல் நான் எவ்வளவு கோபத்துக் கொண்டாலும், எவ்வளவு ஆத்திரப்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற அளவிற்கு அவர் இன்றைய தினம் கவல் பிழம்பாகக் காட்சியளித்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் எதிர்பார்த்ததெல்லாம் இனிய நல்லுரைகள். இந்த அமைச்சரவை எப்படித் தங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்கான கருத்துரைகள், அறிவுரைகள் இவைகளைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்றமில்லாத அளவிற்கு இன்று மிகுந்த கோபத்துடன் பேசியதை, ஒருவேளை நான் ஊதிக்கிறேன், அப்படிப் பேசினால் இவனும் துள்ளி விடிவான் பதிலுக்கு, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கருதி அந்தத் தந்திரத்தைக் கையாண்டார்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969, பிப்ரவரி 25]

களோ என்னவோ எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அண்ணாவின் தம்பியாகிய நான் அவ்வளவு சுலபத்தில் அவருடைய வலையில் சிக்கிவிடமாட்டேன் என்பதை மட்டும் (ஆரவாரம்) இங்கு, மிகுந்த திடத்தோடு, தெம்போடு, ஆனால் உறுதியாக, தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது பேசுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், ஏனைய தோழமைக் கட்சித் தலைவர்களும், இம் மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறியது நாம் இழக்கக்கூடாத ஒன்றை இழந்துவிட்டு இந்த மன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்ற சோகச் செய்தியாகும். தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சராக இருந்தவரும், தாணிவாழ் தமிழ் மக்களின் எள்ளங்கரிலெல்லாம் சிம்மாசனம் போட்டு சக்ரவர்த்தியாக அமர்ந்திருந்தவருமான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திடீரென்று மறைந்து விட்டார்கள். அவர்கள் உடல் நலிவுற்று இருந்த நேரத்தில் அவர்கள் உடல் நலம் பெறவேண்டும் என்று சொல்லி தொடங்கியது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை. ஆனால் அந்த உரையின் மீதான விவாதம் முடிகிற நேரத்தில் அண்ணா அவர்கள் இல்லை. அண்ணா அவர்களை எப்படியும் காப்பாற்றிவிடவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாம் பயனற்றுப் போயின. இந்நிலையில் அண்ணா அவர்களின் மறைவையொட்டி சிலவற்றைச் சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அண்ணா அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த மருத்துவ நிபுணர்களும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலுள்ள, குறிப்பாக சென்னையைச் சேர்ந்த மருத்துவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட சிரமங்கள் சாதாரணமானவை அல்ல. ஆனால், அந்த சிரமங்களுக்கேற்ற வெற்றி கிடைக்கவில்லை என்றாலும், அவர்கள் அல்லும், பகலும் அண்ணா அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பாடுபட்டார்கள். ஊன் உறக்கமின்றி அண்ணா அவர்களின் அருகாமையிலிருந்து எல்லாச் சிகிச்சைகளையும் செய்தார்கள். சொல்லப் போனால், உலகத்திலேயே எந்தத் தலைவனுக்கும் நடைபெறமுடியாத அளவிற்கு அக்கறையோடு சிகிச்சையும், டாக்டர்களின் கவனிப்பும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உடல் நலம் பெறவேண்டுமென்பதில் இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அந்தளவிற்கு தங்கள் உழைப்பை நல்கி, தங்களுடைய பாசத்தைக் காட்டி, கடமைவுணர்வைக் காட்டிய மருத்துவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த அரசின் சார்பில் நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோலவே தமிழ்நாட்டின் ஆளுநராகிய மேன்மைதாங்கிய சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்களும், அவர்களுடைய துணைவியாரும் அண்ணா அவர்களை தங்கள் குடும்பச் சொந்தக்காரர் போலவே கருதி, சொல்லப்போனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என் சகோதரர் என்றே அவர்கள் வாஞ்சையோடு அழைத்தார்கள். அந்த அளவிற்கு நேச உணர்வோடு, அண்ணா அவர்கள், அடையாறு மருத்துவ மனையில், இருந்த நேரத்தில் இரவு பகல் பாராது

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒட்டோடி வந்து, அண்ணா அவர்கள் உடல் நலம் பெற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக இந்த அரசின் சார்பில் ஆளுநர் அவர்களுக்கும், அவரது துணைவியார் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் மறைவெய்தியபோது அண்மை மாநிலங்களிலுள்ள அமைச்சர்கள் எல்லாம் வருகை தந்தார்கள். வந்து, தங்கள் மரியாதையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இந்தியாவின் உன்னுறை அமைச்சராகிய மாண்புமிகு திரு. சுவான் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து, அண்ணா அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவித்து சவ ஊர்வலத்திலும் கலந்து கொண்டு அடக்கம் செய்யப்படுகிற வரையில் உடன் இருந்து தனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தமிழக மக்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டதற்காக மாண்புமிகு திரு. சுவான் அவர்களுக்கும் இந்த அரசின் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு இங்கு ஷெரீஃப் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட அனுதாபக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு ஆறுதல் உரை வழங்கியும், அண்ணா அவர்கள் கட்டிக் காத்த மாநில அரசு மத்தியப் பேரரசு நல்லுறவு மேலும், மேலும் செழிப்படைகிற அளவிற்கு தமிழகத்தினுடைய புதிய அரசு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறியும், அண்ணா அவர்களின் இல்லம் சென்று அண்ணியார் அவர்களையும், அண்ணாவின் செல்வங்களையும் தேற்றியும் தமிழகம் வந்து திரும்பிய இந்திய துணைக் கண்டத்து பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கும் தமிழக அரசின் சார்பாக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் திரு. காமராஜர், அவர்களும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்த மாமன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கின்ற எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், வெளியிலே இருக்கின்ற தோழமைக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல்நலம் பெறவேண்டுமென்று வாழ்த்தியும், அது பயனற்றுப்போன நிலையில் பெரும் ஆறுதல் கூறியும் அவர்கள் அண்ணா அவர்களிடத்திலே கொண்டிருந்த அன்பினை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டமைக்காகத் தமிழக அரசின் சார்பில் அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயங்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழகத்திலே மாத்திரம் அல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலும், வெளிநாடுகளிலும் நடைபெறுகின்ற ஏடுகளில் இரங்கல் தெரிவித்து தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும், அண்ணா அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் எழுதிய இதழாளர்களுக்கும், ஏடு நடத்தியவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தமிழக அரசின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில சம்பவங்களை குறித்து நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களிட

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 23]

மிருந்து அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. மிகுந்த வேதனையோடுதான் நான் அதைக் கேட்கக்கொண்டிருந்தேன். குறுக்கிடக்கூட எழு முடியாத அளவுக்கு நான் உள்ளம் கனத்தது போலன்ன. ஏன்னாலு, மிகுந்த பெருந்தன்மை வாய்ந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருணாதருமன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சொற்களைக் கூறுவாரா என்று நான் கருகிறதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு அவரை மொனா கடற்கரையில் அடக்கம் செய்யவேண்டுமென்ற முடிவின் அண்ணா அவர்களின் வீட்டாரைக் கலந்துகொண்டு நாங்கள் எடுத்தோம். அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்படப் போகிறார்கள் என்ற செய்தியை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்திலேயும் அண்ணா அவர்களால் இல்லத்திலேயே கூறினேன். என்னுடைய நண்பர் திரு. ஈ.வி.கே. சம்பத் அவர்களிடத்திலேயும் புதைக்கப் படுவதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதற்கு அவர், அது புதைக்கப் படும் இடமாக மாத்திரம் இருக்கக்கூடாது, அங்கு அண்ணா அவர்களுக்கு நன்மை மண்டபம் எழுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஒருவன் விட்டகுறை தோட்டகுறை என்பதுபோல இரத்த பாசத்தினால் அப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அந்த அளவிற்கு மறக்க கட்சித் தலைவர்களிடையே இதைப்பற்றி நானும், ஏனைய அமைச்சர்களும், முன்னாள் அமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். மேரினா கடற்கரையிலே அண்ணா அவர்களுடைய உடல் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருப்பது ஏதோ பொதுமக்களால் ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது என்ற முறையில் கருகிறார்கள். நேற்றைய தினம் பேசிய எதிர்க்கட்சியின் கொறடா திரு. வினாயகர் அவர்கள் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் அண்ணா உடலைப் புதைக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். அது புனிதமாக இருக்க வேண்டிய இடம், அங்கே போய் இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்யலாமா என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இப்பொழுது கேட்டார்கள். நாமெல்லாம் பார்க்கிறோம்; நாட்டு மக்கள் அன்றாடம் அங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், கறுங்கொடி ஏந்திய கையோடு, அண்ணா அவர்களின் திரு ஓவியத்தைப் பிடித்தவர்களாய் மலர் ஏனையங்கள் எடுத்தவர்களாய் அணி, அணியாக, சாரி, சாரியாக மேரினா கடற்கரைக்கு வந்து, பல்கலைக் கழக மண்டபத்திற்கு எதிரே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற அண்ணா அவர்களுடைய கல்லறையில் தங்களுடைய வணக்கங்களைத் தெரிவித்து விட்டுப் போகிறார்கள். தாங்கள் பெற வேண்டிய உணர்வுகளைப் பெற்றுத் திரும்புகிறார்கள். இது எப்படிப் பெரிய குற்றமாகும்? எப்படிப் பொதுமக்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள்? யார் அந்தப் பொதுமக்கள்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எந்த ஆகாயத்திலேயிருந்து குதித்தார்கள் என்றுதான் நான் அந்தப் பொதுமக்களைத் தேடித்தேடிப் பார்க்கிறேன். எனக்குத் தெரியவில்லை. உத்தமர் காந்தியர் மறைத்தபொழுது அவருடைய அஸ்தியை எடுத்துத் தமிழ்நாட்டு ஆறுகளிலெல்லாம் கரைத்தார்கள். அப்படித் கரைத்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் காங்கிரஸ்காரர்கள் கரைத்தார்களா?

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஆட்சேபணை எழுப்பப்பட்டதுண்டா? காரணம், அப்பொழுதிருந்த எதிர்க்கட்சி பண்பு மிகுந்ததாக, அரசியல் நாகரிகம் கொண்டதாக இருந்த காரணத்தினால் அந்தப் பிரச்சினையை யாரும் கிளப்பவில்லை. கன்னியாகுமரியில் கட்டப் பட்டிருக்கும் நினைவு மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பது காந்தியாருடைய அஸ்திதான். அதை அங்கே புதைத்துத் தான் காந்தியாருடைய நினைவு மண்டபத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

இப்படிப்பட்ட சில காரணங்களால்தான், இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் சில வரும் என்ற காரணத்தினால்தான் நேற்று முன்தினம் அண்ணியார் அவர்களுக்கு மானியம் தர வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபோது கூட நான் சர்வ ஜாக்கிரதையாகப் பதில் சொன்னேன். அண்ணியார் அவர்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று, அண்ணை அவர்களுடைய திருவுருவப்படத்தை இங்கு வைக்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சேபிக்க வில்லையே தவிர, அதில் அவர்களுடைய பேச்சிலேயிருந்து வெளியான ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அதை அவர் விரும்பவில்லை என்று தான் தெரிவித்தது. அப்படியானால் எல்லா முதலமைச்சருடைய படங்களையும் இங்கே மாட்டலாமா என்று கேட்டார்கள். அண்ணை அவர்கள் முதலமைச்சராக இல்லாமலேயே தமிழ்நாட்டு மக்களின் கோடானு கோடி இடங்களிலேக் கொள்ளை கொண்டு சக்தாவர்த்தி அண்ணை அவர்கள், (ஆரவாரம்) சட்டப்படியே பேசினாலும் கூட அண்ணை அவர்கள் முதலமைச்சராகவே இருந்து மறைந்து விட்டார்கள். முதலமைச்சராகயிருந்த இராஜாஜி அவர்களுடைய படம் இங்கே மாட்டப் பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சராகவே யிருந்து, இரண்டாண்டுக் காலம் இந்த மாமன்றத்திலே, கருத்திருமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, அனாவரணி, அன்பொழுதுகப் பேசி தன்னிக்கமிடிலே கனியகிரும் வார்த்தைகளால் இந்த மாமன்றத்திலேயுள்ளவர்களின் நெஞ்சத்தைக் கொள்ளை கொண்டு போறிருர் அண்ணை அவர்களுடைய படத்தை இந்த மாமன்றத்திலே வைப்பதற்கு நண்பர்கள் விரும்பிய நேரத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அதை இம்மியளவும் மறுக்க மாட்டார் என்று கருதியே அந்தப் படம் இங்கே வைக்கப்படும் என்று வந்து நிற்கக் கருத்தினை வெளியிட்டேன். அதில் அவர் இன்று பேசிய பேச்சிலேயிருந்து, எல்லா முதலமைச்சர்களுடைய படமும் வைக்கப்படும் போகிறதா என்று கேட்டதிலிருந்து அவருடைய எண்ணம் தெரிந்தது. வெளியிலே ரூப்பாய்கள் அவரைக் கேட்பார்கள். சாவுணிகி சொல்லும்பொழுது நீங்கள் சும்மா உட்கார்ந்திருந்தீர்களா என்று அவரைக் கேட்பார்கள். அவருக்குள்ள சங்கடம் எனக்குக் தெரியிறது. அதனால்தான் இதையாவது சொல்லி வைத்துவிட்டு வெளியிலே போய் 'பார், பார், என்னடைய வெறுப்பைச் சொல்லிவிட்டேன். போதுமா? உங்கள் அசை தீர்ந்ததா?' என்று கூறி சமாதானம் அடைவார்கள். அகற்காகத்தான் அவ்வாறு கூறியிருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். நேற்றைய தினம் அண்ணியார் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டேன், தங்களுக்கு மானியம் தர வேண்டுமென்று

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 25]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது, அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா? என்று. அதற்கு அவர்கள் “நான்கு முதலிலே அதற்குச் சம்மதிக்கலாமா என்றுதான் இருந்தேனடா தம்பி, ஆனால் அண்ணா அவர்களின் உடலை மெரினாவில் புதைத்ததைப் பற்றி வினியகம் பேசியதைப் பார்த்த பிறகு அது வேண்டாமென்று கருதிவிட்டேன். மானியத் தைப் பெற்றுக்கொள்வதைப்பற்றி இப்பொழுது அவர்கள் பேசா விட்டாலும் அடுத்த ஆண்டு பேசுவார்கள். இங்கே இருப்பவர்கள் பேசாவிட்டாலும் அவர்களில் வேறுசிலபேர் பேசுவார்கள், ஆகவே அந்த மானியத் தொகை எனக்குத் தேவையில்லை” என்று குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, அண்ணாவின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணாவின் குடும்பம் என்ற முறையிலும், தோழமைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கட்சி என்ற வகையிலும் நாங்களே அண்ணியார் அவர்களுக்குத் தேவையான அந்த உதவியைத் தருவது என்கின்ற முடிவுக்கு நேற்று வந்துவிட்டோம், (ஆரவாரம்) வினியகம் அவர்கள் பேசிய தற்குப் பிறகு.

எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நாகர்கோயில் தேர்தலில் நாங்கள் பெற்ற வெற்றி அபரிமிதமான வெற்றி, அதனால் வட புலத்திலே சூடு பிடித்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வடபுலம் வரையில் அது சூடு பிடிக்கும் அதே நேரத்திலே தான், அந்தச் சூடு அங்கே பரவுகிற அதே நேரத்திலேதான் மேற்கு வங்காளத்திலே சவுத்துப் போய் விட்டது. இந்தச் சூடு அங்கே பரவும் அதே நேரத்திலேதான் பிகார் பிசுபிசுத்துப் போய் விட்டது. இந்தச் சூடு அங்கே பரவும் அதே நேரத்திலேதான் உத்திரப்பிரதேசம் இங்கா, அங்கா, இப்படியா, அப்படியா என்று ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் பயங்கரத் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறது. நாகர்கோயில் இடைத்தேர்தலில் பெற்ற வெற்றி. ஒரு பாசாளுமன்றத் தேர்தல் வெற்றி, அதிலும் எல்லா இடங்களும் அவர்களுக்கே என்று இருந்த இடங்கள்—நாகர்கோயில் நகரத்தைத் தவிர—அந்த இடத்திலே அவர்களுக்குக் குரிய இடமாக இருந்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு ‘கைவிரலை காட்டி பார், பார். நான் பிடித்துக் கொண்டேன். பிடித்துக் கொண்டேன்’ என்று குறிப்பிடுவதைப்போல ‘நாகர்கோயிலில் நாங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டோம். வடக்கே சூடு பிடித்திருக்கிறது’ என்று சொல்கிறார்கள். வடக்கே சூடு பிடித்திருக்கிறதோ இல்லையோ, நாகர்கோயில் வெற்றியினால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பேச்சிலே சூடு பிடித்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கண்டேன்.

இங்கு பேசிய உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள மற்ற உறுப்பினர்களும் மிகக் குறிப்பாக எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்கள், வர்ட்சிப் பகுதிகளின் நிலை, தொழில் நிலை, வேலை வாய்ப்பின்மை, கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் நிலை, வெண்மணி சம்பவம், நாகர்கோயில் தேர்தல் ஆகிய இந்தத் தலைப்புகளிலே தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வெளியிட்டார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கவர்னர் உரையில் எள்ளளவும் நுழைய

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வில்லை. அவர் துறைந்திருந்தால் சில பாராட்டுக்களை கொடுத்திருப்பார். நான் எப்படி நன்றி தெரிவிக்க முடியும் என்று கேட்டார். அவர் தெரிவிக்கவில்லையென்றாலும் பரவாயில்லை என்றுதான் நான் ஆரம்பத்திலேயே எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்தேன். நன்றி தெரிவிப்பதற்கு எதுவுமே இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள்.

உணவைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இன்றையதினம் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை சமாளித்துத் தீர வேண்டிய, ஆனால் ஏக்கம் கலந்த ஒரு எதிர்காலத்தை சிந்திக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. 1968-ல் 7.5 இலட்சம் டன் அளவு அரிசி கொள்முதல் செய்தோம். ஆனால், வரும் சம்பா காலத்தில், 1-1-1969-லிருந்து 31-5-1969 வரை, மே திங்கள் வரையில் 4 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் வரட்சி மிகுமையானால் அது எந்த அளவுக்கு கிடைக்கும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் குறைக் கூடாது. மொத்த விளைவில் ஐந்திலே ஒரு பங்கை நாம் கொள்முதல் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பதும் இந்த கொள்முதலுக்கு நாம் வருவாய்த் துறையையும் உணவு இலாகாவையும் பயன் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், இந்த கொள்முதலில் சரிவர நடந்து கொள்ளாமல் இருப்பவர்கவிடத்திலே தான் காவல் துறையினர் சென்றிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் கொள்முதல் பற்றி பல விமர்சனங்கள் செய்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்களை உணவு வழங்கு திட்டத்தின் கீழே பயன் அடையச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சென்னையிலும் கோவையிலும், சென்னையை, கோவையை சுற்றியிருக்கிற சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலேயும் 45 இலட்சம் மக்களுக்கு படியரிசி திட்டத்தின் மூலம் பலன் கிடைத்திருக்கிறது. 130 இலட்சம் மக்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு முறையிலே பயன் அடையத்தக்க காரியங்கள் இந்த அரசின் மூலம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கிற இந்த நிலைமையிலே உபரி மாவட்டமாக இருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு உணவு தானியங்களை வழங்குகிற அளவுக்கு இருந்த வட ஆற்காடு மாவட்டமும், செங்கற்பட்டு மாவட்டமும் பருவ மழையின்மை காரணமாக பாதிக்கப்பட்டதால் நமது தேவையை நிறைவு செய்ய நாம் இயலாதவர்களாகவும் மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து ஒரு இலட்சம் டன் அரிசி எங்களுக்குத் தேவை என்று கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலே உள்ளவர்களாகவும் இன்றையதினம் இருக்கிறோம்.

கேரளத்திற்கும், மகாராஷ்டிரத்திற்கும், மேற்கு வங்காளத்திற்கும் ஆகிய இந்த மூன்று மாநிலங்களுக்கும் அரிசி வழங்க வேண்டிய பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய கோரிக்கை பற்றி அவர்கள் தொடக்கத்திலே மறுப்புரைத்தாலும் நாம் விடாப்பிடியாக இருந்து தீர வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அது மாத்திரம் அல்ல, நம்முடைய மாநிலத்திலே நெருக்கடி இருந்த நேரத்திலே

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1963 சிப்ரவரி 25]

கூட அகில இந்திய ரீதியிலே நாம் மத்திய அரசினுடைய வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி கேரளாவுக்கு அரிசி அனுப்பி வைத்திருக்கின்றோம். இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி இந்த நிலைமையை சமாளிப்பதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் ஒரு இலட்சம் டன் அரிசியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கிடையே ஆந்திராவிலிருந்து மைலோவும் மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து கோளமும் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. செங்கோதுமையைத் தான் வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலேயுள்ள மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிற காரணத்தால் அவைகளை வரவழைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்குத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. வரட்சி நிலையிலே கொள்முதலைத் தீவிரப் படுத்தவும் அப்படி தீவிரப் படுத்துவதற்கு நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு அவர்களுையெல்லாம் மிகுந்த அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது. ஏனென்றால் இது இலட்சோப இலட்சம் மக்களுடைய வயிற்றுப் பிரச்சினையாகும். இந்த வயிற்றுப் பிரச்சினையில் நிலக் கிழார்கள், விவசாயப் பேருங்குடி மக்கள் சட்டம், நீதி இவைகளையெல்லாம் பேசிக் கொண்டு நாங்கள் வழக்கு மன்றம் செல்லுகிறோம் என்கின்ற அளவுக்குச் செல்வாக்காளனால் இலட்சோப இலட்சம் மக்களுடைய வயிற்றுப் பிரச்சினைக்கு விரோதமான, காலந் தாழ்த்தும் செயலிலே அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று பொருள் ஆகிவிடும். ஆகவே தான் நான் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக, கொள்முதலுக்கு மிகுந்த துணை புரிகின்ற அளவுக்கு நிலக் கிழார்கள் துணிந்து முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசப்பட்டது. விலைவாசிகள் எல்லாம் அதிகமாக ஏறி விட்டன என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு முதல் வெளிச் சந்தையிலே புழுங்கல் அரிசி யினுடைய விலை இறங்கு முகமாகவே இருந்து வருகிறது. ஆகஸ்டுக்குப் பிறகு சற்று விலை ஏறி இருப்பது உண்மை. சம்பா அறுவடைக்குப் பிறகு இந்த விலையிலே கணிசமான இறக்கம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் வாட்சி நிலைமை மிகு மையானால் நாம் அதைக் கூட எண்ணிப் பார்க்க முடியாத நிலையிலே அல்லவற்றாக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே தான், நெருக்கடியான நேரத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு சில காரியங்களை ஆற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேறு உணவு தானியங்களையுடைய விலையைப் பொறுத்து பயறு விலை 1967-ம் ஆண்டு இருந்ததைவிட 1968-ல் 40 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. கடலை விலை 1967-ம் ஆண்டு இருந்ததைவிட 1968-ல் 66 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. பச்சைப் பயறு 1967 ஜூலை யில் குவிண்டால் ரூ. 195, இப்பொழுது ரூ. 133 என்கின்ற அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. உளுந்து 1967 ஆகஸ்டிலே ரூ. 244 என்றால் இப்பொழுது ரூ. 133 என்கின்ற அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. கடலை என்னெப் 1968 செப்டம்பரிலே ரூ. 378 என்றால் டிசம்பரில் ரூ. 300 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது.

1969 பிப்ரவரி 25]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தல்லெண்ணெய் 1968 பிப்ரவரியிலே ரூ. 470 என்றால் டிசம்பரில் ரூ. 350 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. கம்பு 1967-ல் 70 முதல் 35 வரை விற்பது. 1968-ல் 60 முதல் 75 வரை குறைந்துள்ளது. சிறு தானியங்களுடைய விலையைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திரா, மைசூர் போன்ற மாநிலங்களை விட விலைகள் குறைவான அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றன.

வரட்சிப் பகுதிகளைப் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருசில மாவட்டங்களைத் தவிர வேறு எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. அதற்காகத் தான் கடந்த 17-ம் நாளன்று நானும் என்னை, தொடர்புடைய அமைச்சர்களும், மாவட்டங்களுடைய ஆட்சித் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் கலந்து சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கின்றோம். அந்த முடிவுக்கு ஏற்ப செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இரண்டு பருவ மழைப் பொய்ச்சத்தன் காரணமாக மாவவாரி இறைவைகள் வரண்டு போயிருப்பதால் அவற்றையே நம்பி அங்கு பயிர் செய்யப்பட்டிருப்பதால், அந்த மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளது என்பதை உணர்ந்து, மொத்தத்தில் புஞ்சைப் பயிர்கள், பாசன நெற் பயிர்கள் உட்பட மிகவும் மோசமாக விளைந்துள்ளன. ஆகவே, சிறிய, பெரிய பாசன வாயில் களுக்குப் பழுது பார்த்தல், குடி மராமத்து வேலைகள், குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல், சாலை வேலைகள், தக்காவிச் கடன் வழங்குதல் ஆகியவற்றிற்காக ரூ. 35.5 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அத்தகைய காரியங்களுக்காக ரூ. 35.5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் மிகக் கடுமையான வரண்ட பிரதேசம். அங்கு வாய்க்கால்கள் வறண்டுள்ளதால் தாராபுரம், பல்லடம், அவினாசி வட்டங்கள் மிகக் கடும் பஞ்சம் ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிற வகையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு குடியானவர்கள் கால்நடை தினம் வாங்குவதற்காக அவர்களுக்கு அரசு ரூ. 10 இலட்சம் கடன் ஒப்பளிக்க வேண்டி வந்தது. மக்களை குடிநீர் பஞ்சத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக ரூ. 8.5 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. இயல்பிலேயே வறண்ட மாவட்டமாகிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் காரணத்தால் போன்ற பகுதிகள் சொற்ப மழை காரணமாக மேலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் துயர் தணிப்பு வேலைகளுக்காக ரூ. 40 இலட்சம் செலவிட அரசு ஒப்புவிப்பு வழங்கியுள்ளது.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் திண்டிவனம், செஞ்சி ஆகிய வட்டங்களில் துயர் தணிப்பு வேலைகளை உடனடியாகச் செய்கும் பொருட்டு, ரூ. 10 இலட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அங்கே சிறு பாசன வேலைகள், குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் போன்ற செப்பணிப் பணிகளைச் செய்ய துரிதமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1962 பிப்ரவரி 26]

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக, வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதன் பொருட்டு, சாலை வேலைகளை மேற்கொள்ள அரசு ரூ. 10 இலட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே ராதாபுரத்திற்கு ரூ. 8.5 லட்சம் துயர் தணிப்பு வேலைகளுக்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, ரூ. 157 இலட்சம் இந்த வரட்சிப் பகுதிகளிலே நிவாரணம் அளிப்பதற்கு, ஆழ் கிணறுகளை தோண்டித், இருக்கிற கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல், குடிநீர்ப்பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வேலைகளிலே ஈடுபடுத்தல், சாலை வசதிகளைச் செய்தல், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குதல், அந்த வேலைகளிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் வாங்கும் சக்திக்கான பணம் அவர்கள் கைக்கு வரும் நிலையைச் செய்தல், அதே நேரத்தில் அங்கு ஏற்பட்டுள்ள உணவு நெருக்கடியைச் சீர்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதல் ஆகிய இந்த நிலைப்பாட்டை 17-ம் தேதி மாநாட்டிலே முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

வி. ப.
1-30

தான் இந்த நேரத்தில் இந்த அரசின் சார்பாக, இந்த அமைச்சர் அவையின் சார்பாக, உங்களுடைய ஒத்துழைப்போடு, ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பருவ மழை தவறினாலும், பருவ மழை பொய்த்தே விட்டாலும் கூட, உணவு உற்பத்திக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற அளவுக்கு பாசனத் திட்டங்கள், குழாய் கிணறுகள், ஆழ்க்கிணறுகள் இவைகளைத் தோண்டிவதிலும், அதைப்போலவே இன்னும் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலே எந்த இடத்திலும் கூட குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனை இல்லை என்கின்ற அளவுக்கு ஆக்குகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு அதை முதல்நிலைப்படுத்தி எல்லா வகையான காரியங்களையும் செய்யும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்)

தொழில் வளம் பற்றிப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி சுதந்திராக் கட்சி தலைவர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி தலைவராகிய நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் சொன்னார்கள். 'என்ன இருக்கிறது? நாங்கள் செய்தது தானே, நாங்கள் செய்ததுதானே' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற தவறைச் சொல்லும்போது மாத்திரம் "நாங்கள் செய்ததைச் சொல்லாதே, நன்மைகளைச் 'சொல், சொல்' என்று கேட்பார். எல்லாம் அவர்கள் செய்தது தான். இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனதும் 'நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கின்ற இடம் கூட நாங்கள் செய்தது தானே, நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற நாற்காலிகூட நாங்கள் செய்து போட்டது தானே' என்று கூட கேட்டாலும் கேட்பார்கள். அவர்கள் செய்ததாகச் சொன்ன பட்டியலில் சிலவற்றை விட்டுவிட்டார்கள். 'எல்லாம் செய்தீர்கள், தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வைத்துவிட்டீர்களா என்று கேட்டால் 'நாங்கள் எங்கள் கட்சிக்கே தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் என்ற

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பெயரை வைக்கவில்லையா? என்று கேட்டார். உண்மைதான். பெருமைப்படுகிறேன். கட்சிக்கே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி என்ற பெயரை வைத்தார்கள். சங்கரலிங்கனார் கேட்டபோது, உங்கள் கட்சிக்கு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் என்று பெயர் வைத்த நீங்கள் 'உண்ணாஸிரதம் இருந்து செத்துத் தொலைக்காதீர்கள், தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கிறோம்' என்று சொல்லி, அந்தக் கிழவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கக் கூடாதா? செய்திருக்கலாமே? நாங்கள் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கும் பொழுது 'கட்சிக்கே பெயர் வைத்திருக்கிறீர்களே, தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாதா? என்று நெடுஞ்செழியன் அவர்களும், நானும், மதியழகன் அவர்களும் அதற்கான தீர்மானம் கொண்டுவந்தபொழுது, நீங்கள் அதை மறுத்தீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதுமாதிரி யாராவது கொள்கைக்கு உயிரை விடுகிறேன் என்று சொன்னால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளீர்களா என்று நான் இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது கொள்கையினுடைய நியாயத்தைப் பொறுத்தது. கருத்திருமன் அவர்கள் கிருபானந்த வாரியாருக்காக உயிரை விடுகிறேன் என்று சொன்னால், அதற்காக நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைத்தோம் என்றால், அது மிகச் சாதாரணமான காரியமாகத்தான் தெரியலாம். ஏதோ ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான காரியமாகத்தான் தெரியலாம். ஆனால், தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வேண்டும் என்பதற்காக இந்த நாட்டிலே 20 ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்ற போராட்ட சரித்திரம் சாதாரணமானது அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தமிழரசுக் கழகம், கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் இன்று இங்கு இருக்கிற அத்தனை கட்சிக் காரர்களும் 20 ஆண்டுக் காலமாகத் தாங்கள் நடத்திய மகாநாடுகளிலே, தாங்கள் நடத்திய போராட்டங்களிலே, தாங்கள் சிறைபுகுந்தது மூலம், இந்த நாட்டிற்கு தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வேண்டும் என்று கேட்ட காலத்தில் மறுக்கப்பட்டது. அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, இந்த இடத்தில் ஆமர்ந்த பிறகு, அதைத் தீர்மான வடிவமாக ஆக்கி, மத்தியப் பேரரசு அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது சாதாரணமான காரியமல்ல. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் என்ற பெயர் வைத்துக் கொண்டிருந்தோம் என்று சொன்னால் மாத்திரம் போதாது. அப்படியே பெயர் வைத்துக்கொண்டிருந்த நாங்கள் சங்கரலிங்க நாடாரைத் துடிக்கத் துடிக்கச் சாகவும் விட்டோம் என்பதையும் சொல்லியிருக்க வேண்டும். நீங்கள் அதைச் சொல்லாவிட்டாலும், பாக்கியை நாங்கள் சொல்கிறோம். அதற்காகவாவது அதைச் சொல்லாமல் விட்டு விடுங்கள். இதைச் சொன்னால் உடனே கோபித்துக் கொண்டாதிர்கள் 'நாங்கள் தான் அதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம்' என்று சொல்கிறீர்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 25]

‘நீங்கள் ஒன்றும் புதிதாகச் செய்யவில்லை, நாங்கள் செய்ததைத் தான் நீங்கள் விரிவாக்குகிறீர்கள்’ என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வேண்டாமா? நீங்கள் கட்டிய அணைக் கட்டுகையெல்லாம் அழிப்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தோமா? நீங்கள் கட்டிய பாசனத் திட்டத்தையெல்லாம் பாழாக் குவதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டம் என்று பிரகடனப்படுத்திவிட்டுத்தான் வந்தோமா? அல்லது நீங்கள் ஏதாவும் செய்யவில்லை என்று நாங்கள் கூறினோமா? ‘செய்வதைத் திருந்தச் செய்’ என்று சொன்னோம். நீங்கள் செய்தது யாருக்குப் போய் பயன்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்று நாங்கள் அல்ல, அதில் இந்தியத் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்த என்னைடைய மதிப்பிற்குரிய, மரியாதைக்குரிய, நாகர்கோவில் வெற்றி வீரர் காமராஜர் அவர்கள் திருச்சியில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் சொன்னார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பார்த்தோம்; திட்டங்களுடைய பலன் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, பணக்காரர்கள்தான் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகிறார்கள் என்று காமராஜ் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாங்களா இப்படிச் சொல்கிறோம், நாங்களா இப்படித் துற்றம் சாட்டுகிறோம்? இதைக் கொஞ்சம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தொழில் வளம் இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் நசித்துப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் உருவாக்கிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் நாங்கள் என்ன அலங்கோலப்படுத்தி விட்டோமா? இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அட்சியில் தொழில் துறையில் பெரிய மந்தம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. தொழில் துறையில் மந்தம் என்றால், அது தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் அல்ல. பொதுவாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உறுப்பெடுத்த காரணத்தினால், வடிவம் எடுக்காத காரணத்தினால், கருக்கொள்ளாமலே இருந்த காரணத்தினால், இந்தியா முழுவதும் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்த நேரத்தில்கூட தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளம் எந்த அளவுக்குப் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மந்திய அரசுத் துறையின் மூலம் 3 தொழில் திட்டங்கள் ரூ. 90 கோடி 95 லட்சம் முதலீட்டில்; மாநில அரசுத் துறை மூலம் இரண்டு தொழில் திட்டங்கள் ரூ. 11 கோடி 82 லட்சம் முதலீட்டில்; கூட்டுறவுத் துறையில் 5 தொழில் திட்டங்கள் ரூ. 3 கோடி 80 லட்சம் முதலீட்டில்; தனியார் துறையில் 52 தொழில் திட்டங்கள் ரூ. 50 கோடி 67 லட்சத்தில் இவ்வளவும் அன்றி, மத்திய அரசின் பரிசீலனையிலிருக்கிற தொழில் உரிமங்களுக்கான விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை, மத்திய அரசுத் துறை ஒன்று—அதனுடைய முதலீடு ரூ. 2,75 லட்சம்; மாநில அரசுத் துறையில் ஒரு தொழில் திட்டம்—இராசாயனத் தொழிற்சாலைத் திட்டம், அதற்கு முதலீடு ரூ. 40 கோடி; கூட்டுறவு

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

துறையில் 3 தொழில் திட்டங்கள், ரூ. 6.60 லட்சத்தில்; தனியார் துறையில் ரூ. 25 கோடி, 57 லட்சம் முதலீட்டில் 32 திட்டங்கள்; ஆக ரூ. 74 கோடி 92 லட்சத்தில் உரிமங்களுக்கான விண்ணப்பங்கள் எண்ணிக்கை இருக்கிறது. 1964-ம் ஆண்டில் உரிமங்களின் எண்ணிக்கை 2, 1965-ம் ஆண்டில் உரிமங்களின் எண்ணிக்கை 4, 1966-ம் ஆண்டில் 8, 1967-லும் 8, 1968-ல் 2. அந்த அளவுக்கு தொழில் துறையிலே மந்த நிலை ஒன்றும் பயங்கரமான அளவுக்கு ஏற்படவில்லை. பொதுவாக இந்தியா பூராவும் மந்த நிலை இருந்தது. அந்த மந்த நிலை தமிழ் நாட்டின் அளவுக்கும் இருந்தது. ஆதிமூலம் அவர்கள் “தனியார் முதலாளிகளை, தொழில் அதிபர்களை நீங்கள் வரவிடமாட்டீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். நான் தமிழக அரசின் சார்பாகச் சொல்கிறேன், பொதுத் துறையிலே தமிழக அரசுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்றாலும், பொதுத்துறை என்பது பிலாக்காய் என்பது, இன்றைக்கு வருகிற தனியார்துறை என்ற கிளாக்காயை நாங்கள் வெறுப்பவர் அல்ல. தனியார் துறையினர், தொழில் அதிபர்கள், தைரியமாக நம்பிக்கையோடு தமிழ்நாட்டில் தங்களுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம், அவர்களுக்கு தமிழக அரசின் ஆதரவு பரிபூரணமாக உண்டு என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தொழில் வளம் பெருகினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பகுதியிலே குறைகிறது. அதற்கு தொழில் அதிபர்கள் மாத்திரம் அல்லாமல்—நான் சொல்கிற உதாரணம் சிறியதாக இருந்தாலும்—தொழிற் சங்கங்களை நடத்துகிற யூனியன்களின் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இதல் ஏற்கனவே பதனியிலே இருப்பவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பது நல்லதா அல்லது வேலையிலே இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை அளிப்பது நல்லதா என்ற கேள்விக்கு தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தங்களுடைய மனதைத் தொட்டுப்பார்த்து பதில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, பஸ் போக்குவரத்தில் கண்டக்டர்களாக இருப்பவர்களைல்லாம் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக ஆகலாம் என்று இருக்கிறது. அது பதவி உயர்வு. ஆனால் கண்டக்டர்களாக இருப்பவர்கள் பதவி உயர்வு என்ற பெயரால் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக ஆகாமல் இருந்தாலும், அவர்கள் ஏதோ ஒரு வேலையில் கண்டக்டர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் வெளியிலே இருந்து 100 பேர்களை செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக எடுக்கின்ற நேரத்தில் 100 பேர்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆனால், யூனியன் தலைவர்கள் வெளியிலிருந்து யாரையும் வேலைக்கு எடுக்கக் கூடாது, ஏற்கனவே வேலையில் இருப்பவர்களுக்கேதான் பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டருக்கான தகுதி, படிப்பு எல்லாம் இருக்கிறது, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாடிப்பை முடித்துக்கொண்டு, தகுதிப் பத்திரத்தையும் வைத்திருக்கிற

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 25]

கிராமங்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்க இங்கே முட்டுக் கட்டை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க—முழுவதும் இல்லை, ஓரளவிற்கு—நாம் முன்னேடியாகச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். இதில் யூனியன் தலைவர்களுடைய ஒத்துழைப்புத் தேவை; வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்குத் தொழில் அதிபர்களுடைய உற்சாகம் மிகுந்த ஒத்துழைப்புத் தேவை. தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைப்புத் தேவை. தொழிலாளர், தொழிலதிபர் இவர்களிடையே சுமுகமான உறவை உண்டாக்க, சட்டம், அமைதி என்பனகு இவை கெடாத வகையில் பாதுகாத்து நிலைநிறுத்த, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், இந்த சர்க்கார் நிச்சயமாக உறுதிக்கொள்ளும் என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

மூடப்பட்டுள்ள கோவை பஞ்சாலைகள் பற்றியும், அல்லல்படும் 16,000க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பற்றியும், இங்கே பல முறைகள் பேசப்பட்டிருக்கிறது. காலையிலே கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது கூடச் சொன்னேன். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள், மற்றவர்களை அரசு அளவில் அழைத்து, விரைவில் ஒரு மாநாடு கூட்டி பேச இருக்கிறேன். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் ரோடு தொடர்பு கொண்டு நான் இந்த விஷயத்தில் விரைவில் முடிவு காண வேண்டும் என்று எண்ணியிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறேன். அரசின் சார்பாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன் ஒரு அறிக்கையும் வெளியிட்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாடு விரைவில் நடைபெறும். கோவை பஞ்சாலைகள் மூடியிருப்பதன் காரணமாக வாடிக்கொண்டிருக்கிற 16,000 தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்பட, மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அப்படி மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று, காங்கிரஸ் துணைப்புகள், உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில், இன்னும், தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தேவை; மூடப்பட்டிருக்கிற மில்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுடைய வயிறு காயாமல் இருக்க தொழில் அதிபர்கள் ஒரு படி கீழேயிறங்கி வந்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்.

கீழ்வெண்மணி சம்பந்தமாக கருத்துக்கள் பேசப்பட்டன. மிகக் கொடுமையான சம்பவம். உள்ளத்தை உருக்கக்கூடிய சம்பவம். நினைத்து, நினைத்து கண்ணீர் வடிக்கத்தக்க சம்பவம். இது சம்பந்தமாக எதிர்க் கட்சியில் கண்டனத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதால், மறுபடியும் பேசியசையே பேசுவது அவர்களுக்கும் அறைத்த மாவு, பதில் சொல்லுவதும் அறைத்த மாவை அறைப்பது போல இருக்கும். ஆகவே, கண்டனத் தீர்மானம் வரும்போது விளக்கமாகப் பேசலாம் என்று நினைத்து, இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் ஒளிமேலும் நடைபெறாமல் இருப்பதற்காக நாமெல்லாம் ஒத்துழைப்போமாக என்ற அளவில் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இறுதியாக, நாகர்கோவில் தேர்தலைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், நாங்கள் தேர்தலில் எப்படி நடந்தோம் என்றார்கள். வேறு எங்கேயெல்லாம் எப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதற்குச் சில குறிப்புகளைப் படிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது வடக்கே நடைபெற்ற தேர்தலில் என்னென்ன சம்பவங்கள் நடைபெற்றன என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அறிந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

“உ.பி. இடைக்கால தேர்தல்—போலீஸ் சுட்டு இருவர் காயம்.”

மீரட்டு ஜில்லாவிலுள்ள, பர்னாவா அசெம்பிளி தொகுதியிலுள்ள புஸார் வாக்குச்சாலைக்கு இரண்டு பர்லாங் தூரத்தில் கட்டுமீறிப்போன ஒரு கூட்டத்தின் மீது போலீசார் இரண்டு ரவுண்டு சுட்டனர். இரண்டு பேர் காயம் அடைந்தனர்.

“28 வோட்டுச் சாவடிகளில் மறுதேர்தல்”

சென் வர்மா தகவல்.

பிகாரில் சில வாக்குச்சாவடிகளிலிருந்து வோட்டுப் பெட்டிகள் ...

(திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எந்தப் பேப்பர்?) “நவசக்தி” தான்.

“... பறித்துச் செல்லப்பட்டதாக, மறு வாக்குப்பதிவு உத்தரவிடப்பட்டது.”

“வேட்பாளர் கோஷ்டி மோதலில் 5 பேர் பலி.

பல வாக்குச்சாவடிகளில் வாக்குப்பதிவு ஒத்திவைப்பு.

—இது பிகார் தேர்தலில்.

“வோட்டுப்பதிவின்போது கலவரம், துப்பாக்கிச் சூடு. ஐந்து பேர் சாவு.”

“மேற்கு வங்கம்.

தேர்தல் அலுவலகம் அருகே போலீஸ் தடியடி.

கண்ணீர் புகை”.

“உ.பி. வோட்டுச் சாவடியில் மோதல்—இருவர் எடப்பட்டு மாணம்”.

“உ.பி. தேர்தலில் கடும் மோதல்—3 பேர் பலி—60 பேர் காயம்”.

“லக்ஷ்மணபுரி—காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் 20 பேர்கள் தடிகள், கத்திகள் சகிதம் நேற்று அவ்வால்பூர் வோட்டுச் சாவடியில் பாரதிய கிராந்தி தள ஆதரவாளர்களைத் தாக்கியதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.”

இப்படி பல பல சம்பவங்கள் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களெல்லாம் இப்பொழுது நடைபெற்று முடிந்திருக்கின்றன, மேற்கு வங்காளம், உத்திரப் பிரதேசம், பஞ்சாப், பிகார் தேர்தலில். இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும்போது, நாகர்கோவில் எவ்வளவோ பரவாயில்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 26]

நாகர்கோவில். தேர்தலில் ஆளும் கட்சி எப்படி இருந்தது என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும், பயணிகள் விடுதியில் இருந்தது, பாண்டிச்சேரிக்கோட்டை சிறைச்சாலைதானே என்று சொல்லும் அளவுக்கு அடங்கி, ஒடுங்கி இருக்க வேண்டியவந்தது. நானும், திரு. ஆதித்தனாரும், அமைச்சர் முத்துசாமியும் இருந்த பயணிகள் விடுதியை முற்றுகை இட்டார்கள் காங்கிரஸ் நண்பர்கள். மிகக் கேவலமான பாஷையில் பேசினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார், நீங்கள் பழைய அமைச்சர்களைப் பேசிய பாஷையில் என்று. அது சரியா என்பது இருக்கட்டும். நானே சொல்லுகிறேன், வெட்கம் இல்லாமல், கூச்சம் இல்லாமல் சொல்லுகிறேன். “கருணாநிதி, காலிப்புயலே, வெளியே வாடா” என்றார்கள். பயணிகள் விடுதியில் இருக்கும் எங்கள் காதில் விழுந்ததோ இல்லையோ என்று, கல்லை எறிந்தும், ஒவ்வொரு பூலும் சொன்னார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு நாங்கள் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தாங்கள் இருந்த விடுதியிலே இரு ‘பாம்கள்’ போலீஸ்காரர்கள் கண்டு எடுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டதே. அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதைப்பற்றி விசாரணை நடந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ‘பாம்’களும் இல்லை, பாம்புகளும் இல்லை.

நாங்கள் கூட்டங்களுக்கு கார்களில் சென்று கொண்டிருந்தோம். ஈதாவளை என்ற ஊரிலிருந்து, இன்னொரு ஊருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் எங்களைத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். போலீஸ் அதிகாரி அவர்களை விலக்கி, வழி ஏற்படுத்தினார். நான் சொன்னேன், ‘வேண்டாம். அந்த ஊருக்குச் செய்தி அனுப்பி விடுங்கள் நான் வரவில்லை என்று’ என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, திரும்பி நாங்கள் நாகர்கோவிலுக்கே வந்தோம். இப்படிப்பட்ட பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

“வெளியே வாடா”

கிட்டுவைக் கொலை செய்ததை விடவா? இவ்வளவு பயங்கரமான அரசியல் கொலையில் என்ன என்ன வாதங்கள்? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வாதாடக்கூடும், அரசியல் கொலையில்லை என்று. ஆனால், அந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். கிட்டுவின் பிரேத விசாரணை முடிந்து, கிட்டுவின் பிரேதம் அவருடைய தாய்க்கும், மனைவிக்கும் அளிக்கப்பட்டதும், இகோட்டுக்கு போகுமுன், கிட்டுவின் வீட்டில் பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டும் போது, எல்லோரும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சுவ ஊர்வலத்தில் சேர்ந்து போகக் காத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது, ஒரு நடிகர் தலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், கிட்டுவின் வீட்டு வழியாக, வீதி வழியாக தேர்தல் ஊர்வலம் வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் ஊர்வலம் வரலாமா? கிட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டு மாண்டு கிடக்கிறான். இளைஞனை இழந்த தாய், தாரம், குழந்தைகள் இவர்கள் அலறி அழுதுகொண்டிருக்கிற நேரத்தில், உற்ற

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தோழர்களும், தோழமைக் கட்சிக்காரர்களும் குழுமி இறுதி மரியாதை செலுத்த இருக்கும் நேரத்தில், கடைசி முறையாக கையாலே தாய் மகனுக்குக் குளிப்பாட்டலை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள், கிட்டு வீட்டை கடந்து செல்வதற்காக, ஊர்வலமாக வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில், கிட்டு வீட்டைச் சேர்ந்தவர்களும், அந்தத் தெருவில் உள்ளவர்களும் குறுக்கே படுத்துக்கொண்டு, ஊர்வலம் செல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். என்கே ஊர்வலம் போனால் கலவரம் ஏற்பட்டு தடியடியில் கொண்டுபோய்விடுமோ, வேறு பயங்கரம் ஏற்படுமோ என்று பயந்து திருநெல்வேலி மாவட்டச் செயலாளர் ரத்தினவேலு பாண்டியன் முதலியவர்கள், அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வந்தவர்களை கையெடுத்துக் கும்பிட்டு, 'ஒரு கொளையோடு போகட்டும், ஐயா, திரும்பிச் செல்லுங்கள்' என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன்பிறகு போலீசாரும் சமாதானம் சொல்ல, அங்கே ஒரு அமைதியைக் காண முடிந்தது. நாகர்கோவில் சம்பவங்கள் எத்தனையோ நடந்து விட்டன. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள், கூட்டணிக் கட்சிக்காக வேலை செய்த நண்பர்கள், எவ்வளவு அல்லல்களுக்கு உட்பட்டார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் நாங்களும் அடிபட்டோம் என்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு மேல்சபையில் அழகாக சொன்னார்கள் "நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். இரண்டு பேர்களும் தவறு செய்யவேண்டுமா?" என்ற கருத்துப்படி அந்தப் பெரியவர், கிருஷ்ணசாமி நாயுடு பேசினார்கள். 'நாங்கள் அவர்கள் சொல்வதை அங்கீகரிக்கிறோமா இல்லையா' என்பது வேறு விஷயம்.

ஆகவே, இனிமேலாவது 'நாகர்கோவில்கள்' நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் மிகுந்த பணிவோடு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நாம் ஒரு நல்ல சமூகராயத்தை—மறுமலர்ச்சியைக்—காண விரும்பி அந்தப் பாதையில் நடைபெட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை இழந்த நிலைமையில் இருக்கிறோம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ் வாழ்வும், தமிழ்நாடு செழிக்கவும் அரும்பாடு பட்டார்கள். தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது சொல்—ம.பொ.சி. அவர்கள் நம்பிக்கை தளர வேண்டியதில்லை—அண்ணா அவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் தமிழ் அன்னைக்கு உரிய ஆசனம் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அண்ணா அவர்கள் வாழ்த்தோடும், அசியோடும் இளையவருக பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற தான் உங்களுடைய ஒத்துழைப்பை நாடுகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969, பிப்ரவரி 25]

அடுத்தபடியாக, நான் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். மிகவும் பிற்போக்கான வகுப்பினர் பட்டியலில் என் வகுப்புக்கு ஓர் இடம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் பின்தங்கிய வகுப்பினராகளின் நலனுக்காக என் உயிரையே பணயமாக வைத்துப் போராடுவேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் இப்படிக் கூறுகின்ற சமயத்தில் முற்போக்கு சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்து விடாதபடி பார்த்துக் கொள்வேன் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் புதிய முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் என்னை வாழ்த்துவார், கூட கூறுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். எச்சரிக்கை செய்வதும் ஒருவகை வாழ்த்துதான் என்று ஏற்று, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்தங்களைப்பெல்லாம் மூடிப் படி உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பேச வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிதாகப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சை நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நான் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதற்கான சில விஷயங்களைச் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் அறிஞர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுடைய படித்தை சட்டப் பேரவையில் மாட்டுவதைப்பற்றி எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவன் என்ற முறையில் எங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல உரிமை உண்டு. திரு. அண்ணாதுரை அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகியவன் நான். அவருக்கு என்னெவிட நெருங்கிப் பழகியவரும் நண்பரும் யாரும் இருக்க முடியாது. என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்க முடியாது. (சிரிப்பு) இசில் சிரிப்பதற்கு இடமில்லை. நான் முதலில் என்னுடைய, எங்கள் கட்சியினுடைய கருத்தைப் பேச்சின் மூலமாக உரை நிகழ்த்திவிட்ட பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் பட்டி சபையில் மாட்டப்படுவது குறித்து அவர்கள் என்னைக் கலந்து பேசுவதற்கும், நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் உரிமை இருக்கிறது.

முதலாவதாக, வேறுவிதமாக என்னிடமிருந்து விஷயங்களை எதிர்பார்த்தார்கள். நான் ஆசி கொடுக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். புதிய முதலமைச்சருக்கு நான் மனப்பூர்வமாக என்னுடைய ஆசியை மனப்பூர்வமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய ஆசி எப்பொழுதும் அவருக்கு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அடுத்தபடியாக, தான் பிற்போக்கு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் பிற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்தான். அந்தப் பிற்போக்கு வகுப்பினருக்கான பட்டியலில் இருவரும் ஒன்றாகவே இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘சாதிகள் இல்லையடி. பாப்பா!—குலம் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்;

நீதி உயர்ந்தமதி கல்வி—அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்,

என்று பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். நீதி செழிக்க வேண்டும், மதி பெருக வேண்டும். (மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகனைப் பார்த்தவாறு) இந்த மதி அல்ல, நமது மதி பெருக வேண்டும், (பெருஞ் சிரிப்பு) கல்வி பெருக வேண்டும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும், வேலையில்லாத நின்றாட்டம் எல்லாம் போக வேண்டும், ஜனநாயக அமைப்பிலே யார் வேண்டுமானாலும் முதலமைச்சராக வரலாம், கடிந்து சொல்வதற்கும் அடித்துச் சொல்வதற்கும் இடம் இல்லை. “சுடர் விளக்காயினும் நன்றாய் விளங்கிடத் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்” என்ற முறையிலேயே அன்போடும் பாசத்தோடும் சொல்வதற்கு எவர்க்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் சொல்லும்படியான விஷயங்களை எல்லாம், எதிர்க் கட்சியினர் கூறும் விஷயங்களைப் பெல்லாம் சரியாக ஆராய்ந்து ஆட்சி நடந்தி. இந்த அரசு நல்ல வரவேற்பிற்கும், அன்புக்கும் பாத்திரமாக விளங்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட இன்னும் பட்ஜெட் விவாதம் போன்றவைகளில் நிறைய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் புதிய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என் சார்பாகவும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் உளம் நிறைந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எங்களுடைய ஆசி பரிபூரணமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: “கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்” என்ற வாசகத்தின் உண்மையை இப்போது புரிந்து கொண்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. மார்டின், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. தோ. மு. நல்லசாமி, திரு. ஆர். கருப்பையா, திரு. க. ராமமூர்த்தி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. கே. வினாயகம் ஆகியோர்களுடைய திருத்தங்கள் எல்லாம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

இப்போது திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் பேரவையின் வாங்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும்.

[1969 பிப்ரவரி 25]

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் படவேண்டும்”—

“25—1—1969-ம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவத்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றி உடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, பேரவை நாளை காலை மீண்டும் 9 மணி அளவில் கூடும்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory rules and orders

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 860, Home, dated the 26th March 1968, in regard to an amendment to Rule 103 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957 published at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 30th January 1957 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 48. Demands for Grants for Excess Expenditure for the year 1964-65 (English and Tamil).

* 49. Notice of Demands for Grants for Excess Expenditure for the year 1964-65 (English and Tamil).

* 50. Demands for Grants for Further Expenditure and Detailed Supplementary Estimates thereof for the year 1968-69 (English and Tamil).

* 51. Notice of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1968-69 (English and Tamil).

* 52. Speech of Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Minister for Finance presenting the Statement of Demands for Grants to cover excess expenditure relating to the year 1964-65 (English and Tamil).

* 53. Speech of Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Minister for Finance presenting the Second Supplementary Estimates for the year 1968-69 (English and Tamil).